

ONZE
VOGELS

52^e JAARGANG N^o 5, MEI 1991



MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

DA

V

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BO

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom
bank AMRO rek.nr.:46.89.59.262.
gironummer 1148324, telefoon 01640-3 50 07.
Fax 01640-39020
Geopend 08.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur.
's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), W. Beckman,
A. Dommerholt, J. Forsten, J.J. Krol,
W.C. Oonk en Jos van de Waile

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalftsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26.

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: J.W.B. Robbe, A-Kade 19,
9581 AH Musselkanaal, telefoon (05994) 1 63 41.
District Friesland: H. Suichies, Ruusbroeckstraat 28,
8913 HN Leeuwarden, telefoon (058) 15 16 92.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7826 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 1 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Veldkersmeene 22,
3844 RB Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlassoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 7 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 4 48 43.
District Zuid-Holland: wnd. A.J. Domburg
Opperstok 16, 2959 ED Streefkerk
telefoon (01842) 2080.
District Zeeland: T.J. Udo, Slotstr. 5, 4421 EL Kapelle,
telefoon (01102) 4 15 22.
District West Noord-Brabant: C.H.M. v.d. Linden,
Maststraat 15, 4631 EP Hoogerheide,
telefoon (01646) 1 49 70.
District Oost Noord-Brabant: A.H. Meesterburrie,
Beatrixlaan 94, 5707 LX Helmond,
telefoon (04920) 2 56 09.
District Limburg: H.J. Stienen,
Molenstr. 18, 5988 EP Helden,
telefoon (04760) 7 64 09.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:
H.K. v.d. Wal, Mozartstraat 4, 8916 HC Leeuwarden,
telefoon (058) 13 46 55
Tropen, parkieten etc.:
P.J.F. Klörens, Meidcornweg 10, 3768 CN Soest,
telefoon (02155) 1 53 01.
Zangkanaries:
J.Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen,
telefoon (020) 645 55 12

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris van een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 650,-, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 53,50 bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV **geen cheques!** Indien men het maandblad per luchtpost wil ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIALCLUBS

Het lidmaatschap van de specialclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wendt men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels

J. Broere, Jongbloedln. 31,
3769 BP Soesterberg, telefoon (03463) 5 19 76.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Gras- en Grote parkieten

A.J.M. v.d. Linden, Brugstr. 72,
4131 AZ Vianen, telefoon (03473) 7 61 73.
Entree f 5,-.

Insecten- en vruchtenetende vogels

W.G. Caris, Frankrijkstraat 95,
5622 AE Eindhoven, telefoon (040) 44 38 74.
Contributie f 30,- per jaar, entree f 5,-.

Japanse meeuwen

L. van Santen-Bergmaier, Mandenmakerslaan 31,
3454 DB De Meern, telefoon (03406) 6 37 11.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Vorm- en Postuurkanaries

G.J.S. Nijhuis, Wilderinkstr. 31,
7555 DS Hengelo, telefoon (074) 91 17 03.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

Zebravinken

D.J. Elzinga, Hunzedal 73,
9531 GD Borger, telefoon (05998) 3 50 65.
Contributie f 25,- per jaar, entree f 5,-.

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 33,50 per kalenderjaar. Overmaking bij vooruitbetaling op giro 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonnemert OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot en met december.

VOGELS

ISSN 0030-3224



N VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 49.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven
Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.
HARZERS aan: M.A. Paans, Leeuwerik 78, 5165 KZ Waspik.
KLEURKANARIES aan: F.H. Verschuur, Alb. Grootln. 17, 1412 EL Naarden.
VORM- EN POSTUURKANARIES aan: P.L. Huizinga, Marathonstr. 32, 7541 BM Enschede.
EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.
ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN BASTAARDEN aan: C. van Elven, Van N. van Eemnesln. 7, 8384 EA Wilhelminaord.
TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: M. Schuurhuls, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.
VRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: G.M. Essenberg, Van Beethovenln. 213, 3144 AE Maassluis.
GRASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a, 9677 PA Helligerlee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourport, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op
24 juni 1991

IN DIT NUMMER

	pag.
Geelbuik rosella	196
De Topaas kanarie	199
De geelteugel amazone	202
Agapornis lillanae	205
Kinderlijk gedrag	207
Nectarvogels Nectarinidae	209
Nuttige wenken bij de kanariekweek	211
Roodoorbulbuuls	212
Mozaïken	214
De Arizona kardinaal	215
Wevers interessante vogels	216
Over Harzers	219
Koningsglansspreeuwen succesvol in Avifauna	220
Wetenswaardigheden	222
Eieren	223
De kweek van de ideale grasparkiet	224
Het kweken van zebrevinken	226
Mijn kweek met de Aurora-astrilde	231
Het zwartmasker- of kaapduifje	233
Voliere van de maand	234
Uitkomen en uitwendige prikkels	237
De Vuurvink	237
Bondsmededelingen	239

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
H. Dijks, Vogel Fauna, Fauna, Wovo, GEHU,	
Rien Zagers, Kloeg, GEHU	198
CéDé	204
Van Keulen	206
Puik	208
F. Thijssen, Fauna, H. Denessen, Enge/geer	210
Vraag en Aanbod	230
Rein van der Veen, Henk van Os, Fauna,	
Teurlings en Quiko	232
W. Stijger, Wolro, Floralia, Fauna	234
K.B.O.F.	236
Dirksland, E. Leffering, G v.d. Feesten,	
Siem van 't Hart	238
NBvV-Service	239
Witte Molen	240

Foto voorplaat: Geelbuik rosella

Foto: C. Scholtz

Ontwerp en druk: Steens Schiedam b.v.

Postbus 59, 3100 AB Schiedam – Telefoon (010) 462 29 22

Geelbuik rosella



De Geelbuik rosella, *Platycercus caledonicus*, is ongeveer 36 tot 38 cm groot en komt talrijk voor op het ten zuiden van Australië gelegen eiland Tasmanië en op nog wat in die omgeving bevindende kleinere eilandjes. De soort komt dus niet voor in Nieuw Caledonië hetgeen de wetenschappelijke naam zou kunnen doen veronderstellen.

Volgens dr. Klaus Immelmann is de geelbuik rosella de meest oorspronkelijke soort van het geslacht *Platycercus*. Ondanks dat er geen ondersoorten zijn beschreven, bestaan er wel geografische verschillen. De vogels die aan de westkust van Tasmanië voorkomen zijn donker olifgroen van kleur, hetgeen een gevolg is van het vochtige klimaat en overeenkomt met de Wet van Gloger, een zoölogische klimaatwet, die stelt dat dieren uit vochtige gebieden meer zwarte kleur (melanine) vertonen dan die uit drogere klimaatzones. De vogels van de oostkust en het binnenland, waar het droger is, zijn duidelijk geler van kleur en ook de blauwe vleugeltekening is helderder. Het zijn bewoners van dichte bergwouden, halfopen wouden tot open cultuurgronden waar ze zich voeden met graszaden, vruchten o.a. rozebottel,

nectar, insecten en larven. Dat voedsel zoeken ze zowel op de grond als hoog in de bomen. Broeden doen ze in holten van dikke takken en stammen en een legsel bestaat uit 6 tot 9 eieren. Meestal slechts één broecsel per seizoen dat in de zuidelijke vroege zomer loopt van november tot december. De pop bebroedt de eieren en de broedduur bedraagt ongeveer 20 dagen. Af en toe verlaat ze voor een korte tijd de nestholte, meestal in de vroege morgen en de late namiddag, om te eten. Ze wordt ook dan dikwijls door de man gevoerd. Als de jongen ongeveer 5 weken oud zijn vliegen ze uit en ze blijven dan nog een vijftal weken in gezelschap van de oudervogels. Daarna zoeken ze contact met andere jonge soortgenoten en ze beginnen dan in groepsverband aan een eigen onafhankelijk bestaan. Jonge geelbuik rosella's zijn meer groener en

overwegend matter van kleur met een minder scherpe vleugeltekening. Pas als ze een volledige rui hebben ondergaan, ze zijn dan zo'n 15 tot 16 maanden oud, dragen ze een volwassen kleeft. Tussen man en pop is er nagenoeg geen uiterlijk waarneembaar verschil in verschijningsvorm. Er wordt wel beweerd dat de poppen wat lichter van kleur zijn, maar ik denk dat dit slechts kleine nuanceverschillen zijn die men alleen bij de eigen dus goed gekende koppels waarneemt. In zijn algemeenheid kan niet van een kleurverschil worden gesproken. Wel heeft de pop een kleinere kop en een minder zware snavel. Door die kleinere kop is vanzelfsprekend ook de rode voorhoofdsband wat kleiner. In totaliteit is de pop wat kleiner van formaat. In de vollere, waar ze paarsgewijs gehouden moeten worden, maken de vogels om te broeden



gebruik van nestblokken die een hoogte hebben van 60 tot 70 cm met een binnenwerks bodemoppervlak van ongeveer 20 x 20 cm. Het invloegat dient een middellijn te hebben van ongeveer 8 tot 9 cm. Geelbuik rosella's zijn van karakter erg rustig en derhalve ook prettig om te houden. Bovendien zijn ze sterk en gehard en kunnen ons klimaat goed verdragen. Wel komt het nogal eens voor dat ze een wat slordig verenpak hebben, dat wat ratterig aan doet. Ze zijn dan ook kort na de volledige rui op hun mooist. Op het geeikte zaadmenu voor grote parkieten, aangevuld met wat vruchten, zoals appel en rozebottel, blijven ze in een goede conditie. Dagelijks vers bad-en drinkwater behoort eveneens te worden verstrekt evenals maagkiezel en grit.

De jonge eigen kweek vogels worden uiteraard van een vaste voeding voorzien; ringmaat 6 mm.

Dr

N

Geelbuik rosella
Geelbuik rosella
Geelbuik rosella
Geelbuik rosella

De Topaas kanarie

een verkenning en analyse

Dat genen soms op verschillende manieren kunnen muteren wordt weer eens bewezen door een van de nieuwste mutaties bij de kanarie n.l. de Topaas. Deze betrekkelijk nieuwe mutant is ontstaan door mutatie van een "nieuw" allele van het autosomaal recessieve *Ino* gen. De wetenschappelijke benaming van dit gen is het z.g.n. *c*-locus en heeft tot nu toe als meest extreme vorm de Phaeo kanarie opgeleverd. Dit betekent dat de Topaas en de Phaeo multiple allelen zijn waarbij de wildvorm (*Ino*⁺ of *c*⁺) de beide anderen domineert. De vererving is dan ook recessief zoals bijna altijd bij albinotische factoren het geval is.

Na besturing van de wetenschappelijke literatuur over soortgelijke mutanten bij kippen constateerde ik dat de overeenkomsten verbluffend zijn [1, 2, 12]. Aan de hand van deze literatuur is het mogelijk om een analyse te maken van de Topaas, een aanvankelijk omstreden mutatie. De meest voor de hand liggende paring, Topaas x Phaeo, leverde een intermediair fenotype met eveneens rode ogen op. Deze "tussenvorm" werd dan ook de Intermediair genoemd en vormt tevens het bewijs dat de Topaas een nieuwe mutatie is van het *c*-locus (*Ino* gen).

Nu weten we zo langzamerhand wel dat een gen de code bevat voor de synthese van een bepaald enzym of eiwit. Het autosomale *c*-locus bevat de code die essentieel is voor de produktie van tyrosinase, het belangrijkste enzym dat nodig is voor de vorming van pigment (zie schema [11]). Tyrosinase is een uiterst gecompliceerd enzym dat uit vele verschillende aminozuren is opgebouwd. Menselijke tyrosinase bestaat uit 548 verschillende aminozuren [8], bij muizen bevat het 533 aminozuren [9]. Bij vogels is (nog) niet bekend uit hoeveel aminozuren de tyrosinase is samengesteld maar we mogen aannemen dat dit in de zelfde orde van grootte ligt. Als nu door mutatie een aantal aminozuren verandert, verliest de tyrosinase vrijwel geheel (Phaeo) of gedeeltelijk (Topaas) zijn activiteit en er ontstaat een z.g.n. iso-enzym [5, 6, 10, 13]. Iso-enzymen zijn multiple moleculaire vormen van een enzym met een gelijke katalytische werking maar met een ver-

schillende proteïnestructuur, m.a.w. in de Phaeo is de kwaliteit van de tyrosinase zodanig aangetast dat het niet meer in staat is de pigmentsynthese voldoende op gang te brengen [10] met als gevolg het Phaeo fenotype. In de Topaas is de kwaliteit van de tyrosinase in veel mindere mate aangetast met als gevolg het Topaas fenotype. Het Intermediaire fenotype is het gevolg van de interactie tussen het *IN*⁺ (*c*⁺) en het *IN*⁻ (*c*⁻) allele. Er ontstaat zo waarschijnlijk een derde iso-enzymische vorm van tyrosinase waarvan de kwaliteit beter is dan die van het Phaeo gen maar slechter dan van het Topaas gen.

Sommige *Ino*-kwekers hebben tijdens de *Ino* kweek wel eens Phaeo's gehad die nog een geringe hoeveelheid grijsbruin eumelanine in de staart- en vleugelpennen toonden [7]. Deze eumelanine lag steeds tegen de schacht van de veren gegroepeerd. Het is daarom aannemelijk dat er meerdere iso-enzymische vormen van tyrosinase bij deze mutanten voorkomen. Door selec-

door: Inte Onsman

tie zijn deze exemplaren vrijwel niet meer op tentoonstellingen te zien omdat deze werden gestraft.

De verklaring dat de huidige *Ino*'s phaeomelanine in de bevedering laten zien, schuilt in het feit dat de produktie van phaeomelanine aanzienlijk minder afhankelijk is van tyrosinase dan de produktie van eumelanine. Reeds in 1964 vond Cleffmann [4] bij muizen een aanzienlijk mindere opname van tyrosinase en dopa bij de produktie van phaeomelanine in vergelijking tot de vorming van eumelanine. Bij kippen is dit eveneens het geval [3] en de Phaeo is dan ook het levende bewijs dat dit mogelijk bij kanaries ook zo is.

De Topaas, de andere mutant van het *c*-locus, toont duidelijk grijsbruin eumelanine rond de schachten van de staartpennen en een verminderde afzetting van phaeomelanine langs de randen. De fransen noemen deze mutant dan ook "melanin central" ook werden ze wel zwartoog satinetten ge-

noemd maar of ze ook werkelijk na enige tijd zwarte ogen krijgen wordt op het ogenblik door mij onderzocht. Microscopisch onderzoek van de bevedering heeft veel aan het licht gebracht over de kwaliteit en de verdeling van de eu- en phaeomelanine bij deze mutanten. Hieronder volgt een vergelijking tussen de Intermediair en Topaas pigmentatie zoals lichtmicroscopisch onderzoek heeft uitgewezen.

Intermediair:

De cortex van de schacht van een rugdekveer bevat bij de Intermediair ± 80% minder eumelanosomen dan bij de wildvorm, deze zijn sterisch, ovaal en staafvormig. De medulla van de schacht (rugdekveer) bevat zeer weinig phaeomelanine, slechts enkele phaeomelanosomen in stadium IV en mogelijk nog wat premelanosomen.

De cortex van een baard (rugdekveer) bevat vrijwel geen zichtbare eumelanine, mogelijk alleen wat premelanosomen. De medulla van deze baarden bevat talrijke phaeomelanosomen in stadium III, mogelijk ook stadium IV. De haakjes bevatten slechts weinig eumelanine (stadium II en III).

In baarden van de borstbevedering werd in de cortex geen eumelanine gevonden, in de medulla daarentegen werden verspreid liggende phaeomelanosomen in diverse stadia van ontwikkeling gevonden. De haakjes zijn vrijwel kleurloos en bevatten hooguit wat premelanosomen (stadium II en III).

De cortex van de schacht van de middelste staartpen bevat zowel aan de ental als de extal zijde slechts enkele verspreid liggende eumelanosomen (stadium III à IV), deze zijn meestal staafvormig doch sommigen zijn sferisch (rond). De medulla van de schacht bevat zeer weinig phaeomelanine en veel z.g.n. "scattering figures", dit zijn mogelijk premelanosomen in stadium I. De haakjes zijn vrijwel kleurloos en er is soms een enkel eumelanosoom (stadium IV) zichtbaar in de kern van een haakje.

In de baarden van de middelste staartpen is in de cortex hier en daar slechts een enkel eumelanosoom zichtbaar, de medulla bevat phaeomelanosomen in diverse stadia van ontwikkeling. In de baardtoppen is de phaeomelanine re-

delijk goed van kwaliteit en ligt dicht langs de binnenkant van de cortex gegroepeerd, meer naar de schacht toe ligt zij meer verspreid en is duidelijk siechter van kwaliteit.

Conclusie:

Bij de Intermediair is de vorming van eumelanine sterker aangetast dan de vorming van phaeomelanine.

Topaas:

De cortex van de baarden van een rugdekveer bevat slechts weinig eumelanosomen (stadium III), deze zijn wel duidelijk zichtbaar. De medulla bevat in vergelijking met de wildvorm de normale hoeveelheid phaeomelanine (stadium IV). De haakjes echter bevatten duidelijk minder eumelanine dan normaal.

In baarden van de borstbevedering werden in de cortex geen eumelanine gevonden. De medulla bevat slechts

weinig phaeomelanosomen in verschillende stadia van ontwikkeling, slechts enkele hiervan bevinden zich in stadium IV. De haakjes zijn volledig kleurloos.

De cortex van de schacht van de middelste staartpen bevat aan de extal zijde sferische (ronde) en staafvormige eumelanosomen in diverse stadia van ontwikkeling. De ental zijde eveneens doch deze zijn duidelijk minder in aantal.

De medullaire cellen bevatten talrijke "scattering figures" die mogelijk de aanwezigheid van premelanosomen (stadium I en II) verraden. De cortex van de baarden bevat eumelanosomen in diverse stadia van ontwikkeling.

De medulla's van de baarden van de middelste staartpen bevatten phaeomelanosomen in diverse stadia van ontwikkeling, slechts enkele in stadium IV.

Conclusie:

Bij de Topaas is de vorming van eumelanine en de vorming van phaeomelanine gelijkwaardig aangetast.

Algemene conclusies:

Bij zowel de Intermediair als de topaas is de ligging van zowel de eumelanine als de phaeomelanine t.o.v. de klassieke kleur niet veranderd, wel de hoeveelheid en de kwaliteit. Bij de Topaas moet de eu- en phaeomelanine in gelijke sterkte aanwezig zijn, bij de Intermediair moet de phaeomelanine duidelijker aanwezig zijn dan de eumelanine. Bij een goed gekleurde Phaeo mag geen zichtbaar eumelanine meer aanwezig zijn. De kleur van de borstbevedering bij zowel de Intermediair als de Topaas wordt voornamelijk bepaald door de aanwezigheid van phaeomelanine in de medulla's van de baarden. Deze phaeomelanine bestaat uit phaeomelanosomen in verschillende



stadia van ontwikkeling waarbij opgemerkt dient te worden dat bij de Topaas deze phaeomelanine iets beter van kwaliteit is dan die van de intermediair. De borstbevedering van een Topaas moet derhalve dan ook warmer van kleur zijn dan die van de Intermediair.

Of de Intermediair als tentoonstellingvogel in het vraagprogramma moet worden opgenomen wil ik in het midden laten. De Topaas moet gezien worden als een volwaardige nieuwe mutant van het autosomale c (Ino⁺) locus en vormt tezamen met het c^o (Ino) gen multiple allelen. Beide zijn wetenschappelijk gezien mutaties van het c-locus. Het meest dominante allele is c⁺ waarbij volledig normale pigmentatie ontstaat, het meest recessieve allele is c^o, autosomaal albinisme waarbij alleen nog wat phaeomelanine wordt geproduceerd. het c⁺ allele (Topaas) gedraagt zich incompleet dominant t.o.v. het c^o allele (Phaeo). Een combinatie van beide

allelen (c⁺/c^o) geeft dan ook een Intermediair fenotype [2]. Proefparingen tussen de van Haaff mutant en de Topaas hebben aangetoond dat dit geen allelen van elkaar zijn en dus geheel onafhankelijk vererven. Een vergelijkend onderzoek naar de oogpigmentatie van de topaas, de Intermediair, de Phaeo en de klassieke vorm wordt binnenkort afgerond, ik hoop daarover nog te kunnen berichten.

Literatuur:

[1] Bowers, R.R. (1968)
The melanocyte of the chicken: a review.
Adv. in Pigment Cell Research, p.p. 49-63

[2] Brumbaugh, J.A., Bargar T.W., Oetting W.S. (1983)
A "new" allele at the C pigment locus in the fowl.
Journal of Heredity 74: p.p. 331-336

[3] Brumaugh, J.A. Froiland T., (1973)

Dopa and cysteine incorporation into premelanosomes:

Effects of cycloheximide and gene substitution. Journal of Invest. Derm. 60: p.p. 172-178

[4] Cleffman, G. (1964)
Function specific changes in the metabolism of agouti pigment cells.
Exp. Cell Res. 35: p.p. 590-600

[5] Hearing, V.J., Ekel T.M., Montague P. M., (1981)
Mammalian Tyrosinase: Isozymic forms of the enzyme.
Int. Journ. of Biochem. vol. 13: p.p. 99-103

[6] Holstein, T.J. Quevedo W.C., Burnett J.B., (1971)
Multiple Forms of Tyrosinase in Rodents and Lagomorphs with Special reference to Their Genetic Control in Mice. Journ. Exp. Zool. 177: p.p. 173-184

[7] Kop, F.H.M., (1985)
HET KWEKEN VAN KANARIES Zuid boekproducties b.v. (Vollière Vadamecum)

[8] Kwon, B.S., Hao A.K., Pomerantz S.H., Halaban R., (1987)
Isolation and sequence of a cDNA clone for human tyrosinase that maps at the mouse c-albino locus. Proc. Natl. Acad. Sci. USA Vol. 84: p.p. 7473-7477

[9] Müller, G., Ruppert S., Schmid E., Schütz G., (1988)
Functional analysis of alternative spliced tyrosinase gene transcripts. EMBO Journal Vol. 7 no. 9: p.p. 2723-2730

[10] Oetting, W.S., Churilla A.M., Yamamoto H., Brumbaugh J.A., (1985)
C Pigment Locus Mutants of the Fowl Produce enzymatically Inactive Tyrosinase-like Molecules Journal of Exp. Zool. 235: p.p. 237-245

[11] Onsmen, I., (1987)
Terminologie te gebruiken bij melanine bevattende cellen en pigmentvorming. ONZE VOGELS 5: p.p. 218-219

[12] Warren, D.C., (1933)
Inheritance of Albinism in the Domestic Fowl. Journal of Heredity 24: p.p. 379-383

[13] Yamamoto, H., Brumbaugh J.A., (1984)
Purification and isoelectric heterogeneity of chicken tyrosinase. Bioch. et Bioph. Acta, 800: p.p. 282-290.



Groen Topaas

De geelteugelamazon

Een van de minst bekende onder de amazonepapegaaien is de Geelteugelamazone. Ik veronderstel dat er slechts een paar vogelkwekers zullen zijn die bij amazonepapegaaien een pop kunnen identificeren zonder de aanwijzing bezorgt door de aanwezigheid van een man!

Door: Rosemary Low en
vertaald door Marcel Van Aelst.

Maar dit is een van de amazones met een duidelijk sexueel dimorfisme. De soort kan gemakkelijk beschreven worden door ze te vergelijken met de gebrilde of witvoorhoofdamazone (*Amazona albifrons*). De man van de geelteugelamazone heeft de bovenste delen van de teugel helder geel, zich uitstrekkend tot aan het voorhoofd; het voorhoofd en de kroon zijn wit afgeboord met een paar blauwe veertjes. Een groot gedeelte rood, omcirkelt het oog uitstrekkend tot aan de lagere delen van de teugel. Bij de pop van de gebrilde of witvoorhoofdamazone zijn de bovenste delen van de teugel rood, alhoewel het voorhoofd geel getint is bij sommige jongen (zeldzamer, bij volwassen vogels). Man en pop van de gebrilde of witvoorhoofd hebben rode veertjes rond de ogen, doch de pop van de geelteugel is uiterlijk helemaal anders dan de man. Ze heeft een beetje schaars rood op de kop (misschien een enkel klein veertje op iedere teugel) of helemaal niets. Haar teugels zijn geel doch bleker en het gele gebied is minder uitgebreid dan bij de man. Ze heeft een blauw voorhoofd en zoals bij de man, is de oorbekleding zwart. Deze soort heeft zwaarder omzoomde veren speciaal op borst en mantel, dan de gebrilde. Met een lengte van ongeveer 24 cm mag de geelteugel beschouwd worden als de kleinste van de Amazones, alhoewel, de Nana, een ondersoort van de gebrilde of witvoorhoofd, nauwelijks groter is en ik geloof dat ze gemiddeld ongeveer 210 gr weegt, wat een klein beetje meer is dan de geelteugelamazone. Laatstgenoemde soorten behoren tot de collectie amazones in het broedcentrum van Palmitos Park, Gran Canaria. In februari 1989, toen ik hier begon te werken, was er een trio dat samen zat sinds 1985. Ze waren aan het park geschonken door de gouverneur van YUCATAN. Daar ze

in de vogelteelt zeldzaam zijn, was ik bezorgd of ze wel zouden kweken en bracht ik enkele veranderingen aan in de hoop dat die ze zouden stimuleren. Ten eerste verwijderde ik de pop die allerminst de uitverkorene van de man bleek te zijn, terwijl de andere de veertjes op de kop miste, veroorzaakt door het veelvuldig knuffelen van de man. Vervolgens verkleinde ik de nestopening tot 6 cm, door er een stuk hout over te plaatsen. De reden hiervoor was dat die grote nestopening te veel licht in de nestkast binnenliet om er een attractief nest van te maken. De pop werd weggenomen op 2 mei. Slechts 8 dagen later kon men het paar reeds voor de eerste keer in het nest opmerken. De eerste van 5 eieren werd gelegd op of voor 9 juni. Ik was zeer teleurgesteld toen bleek dat ze allen onbevrukt waren. In 1990 legde de pop de eerste van 4 eieren op 10 april. De 2e ging stuk omdat ze vanaf een zitstok gelegd werd. Het was bijna onmogelijk om het nest te controleren omdat de pop onverwurbbaar weigerde zich te verplaatsen. Op 28 april werden de 3 eieren uit het nest genomen; een ervan was onbevrukt, in een ander was het embryo zeer vroeg gestorven en in het derde ei leefde het embryo. Dit ei werd in de broedkast geplaatst. Het embryo was echter niet goed ontwikkeld, ik schat ongeveer 8 of 9 dagen. Dit betekende dat het ofwel gelegd was een tijd na de anderen of dat het legsel meer dan 4 eieren bevatte, en dat er meer dan een gebroken was. Het uitkomen van dit ei begon op 10 mei, toen het overgebracht werd naar een nest van een paar geelvleugelamazones (*Amazona barbadensis*) die reeds bewezen hadden betrouwbare ouders te zijn. De pop bebroedde 3 eieren die op uitkomen stonden. De geelteugel kipte de volgende dag en werd door zijn pleegmoeder goed gevoed. Tot mijn

grote teleurstelling echter, werd het jong op een ouderdom van 3 dagen dood in het nest gevonden, reden onbekend. Niettemin, lagde de geelteugel pop op 14 of 15 mei opnieuw en voor de 2e maal een eerste ei van een legsel van 4. Twee eieren waren onbevrukt en in een stierf het embryo na 3/4 van de broedperiode. Een ei kwam uit op 8 juni. De pop was de meest beschermende amazone die ik ooit gekend heb, ik inspekteerde het nest dagelijks doch gedurende 4 volle dagen was al wat ik kon zien een lege schaal van een uitgekomen ei. Om het jong te kunnen ringen op 25 juli, moest de pop uit het nest verwijderd worden door het gebruik van een klein net. De jonge geelteugel kreeg een ring van 8.5 mm aan. Zijn vleugelpennen begonnen juist door te komen. Het was niet voor 7 juli dat ik de kans kreeg het jong nog eens goed te bekijken en op dat tijdstip waren er van zijn slagpennen reeds verschillende geplukt. Indien ik het nog langer in het nest zou laten dan kon het erg verwond worden, zodat ik het moest wegnemen voor handopfoek. Het voedsel dat ik hiervoor gebruikte bestond uit gelijke delen MIL LIPA babymeel (fruit met melk proteïnegehalte 12.8%) tarwemeel (proteïnegehalte 30%) dit alles gemengd met water tot een luchtig papje. Na ongeveer 3 weken werd er een weinig opfokvoer aan toegevoegd. Dit opfokvoer wordt dagelijks vers bereid van een hardgekookt ei, wortel, magere zachte kaas en volkorenbrood. Na 8 weken vertoonde het een weinig interesse om zelf eten te nemen, nam minder voedsel uit de lepel en was een beetje mager. Het was niet voor de 10e week dat het werkelijk uit zichzelf begon te eten. Op 11 weken wou het jong niet meer dan een theelepeltje voedsel opnemen en na 84 dagen at het de ganse dagen zelf en weigerde zich te laten

(*A m a z o n a x a n t h o l o r a*)



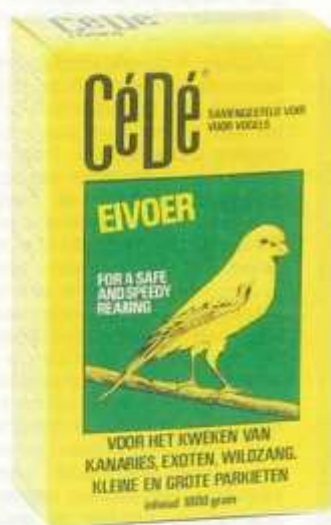
pakken om gevoed te worden. Op het tijdstip dat de jonge geelteugel 1 maand oud was, wezen de rode veertjes in de vlagels erop dat het een man zou worden. Toen hij de handopkruimte verliet op 87 dagen, werd zijn kooi opgehangen aan de zijde van de kooi van de overgebleven oude pop, dit voor een paar dagen. Toen hij bij haar gezet werd, aanvaardde ze hem meteen. Op het ogenblik dat ik dit schrijf, is hij juist 6 maanden oud en heeft hij een kleine rode vlek op de teugels, met een paar gele veertjes op de teugels en op het voorhoofd en 2 of 3 zwarte pluimpjes in de oorbevedering. De soort is steeds zeldzaam in gevangenschap geweest, voornamelijk omdat ze beperkt is tot het Yucatan, een gebied in Mexico alwaar het heet en onherbergzaam is, aldus volgens vaststellingen. Dan in 1982 stopte Mexico de uitvoer van zijn papegaaien. Ik weet dat de geelteugel-amazone reeds gekweekt werd in Zwitserland bij Andre Meier in 1980 en geloof dat dit de eerste kweek in gevangenschap betrof. Ik weet ook niet of er nog iemand anders mee kweekt en ik zou zeer geïnteresseerd zijn daarover iets te vernemen. Ook ben ik er niet zeker van of er genoeg exemplaren van deze soort voorhanden zijn om zich een vaste plaats te verwerven bij liefhebbers/kwekers. Kweken in gevangenschap is zeker zeer interessant voor elke inheemse Mexicaanse papegaai, in overweging genomen de graad van populatieaangroei en leefgebiedsvernieling in dat land. Niets laat ons veronderstellen dat deze amazone in het wild bedreigd is, alhoewel alle Mexicaanse papegaaien, uitgezonderd de kleinsten, in aantal afnemen gedurende de laatste 1 of 2 decenia, als resultaat van leefgebiedsvernieling en overdreven vangst. In ieder geval, Hurricane Gilbert, die in Mexico aankwam in september

1988, werd ongunstig beïnvloed door deze kleine amazones. In een aan mij gerichtte brief, niet lang geschreven na Dr.J.P.Ehrenberg, directeur van het centrum voor het behoud van Mexico's kromsnavel, mij vertelde dat vele geelteugels een invasie hadden uitgevoerd op de citrusplantages in de centrale zone van Yucatan, op zoek naar voedsel. Dit had plaats in december, toen hun traditionele voedingsbronnen van fruit en zaden verwoest werden door een wervelstorm. De gebijde of witvoorhoofdamazones werden eveneens getroffen.

Dr.Ehrenberg schreef "de tragedie van de amazones is dat de eigenaars van de citrus plantages ofwel de vogels vangen om ze te verkopen of te doden". Ik heb een groep van 1000 amazones in het oog gehouden die neerstreken op de sinaasappelbomen en er een uur verbleven, laat in de namiddag. Hij

brengt ook de AFA (American Federation of Aviculture) op de hoogte van de toestand en hoe hun giften gebruikt worden voor een vlugge studie van deze soorten. De werkelijke bedoeling was om met een overlevingsplan te starten. Dr.Ehrenberg is zo bekommerd betreffende de overleving van de Mexicaanse papegaaien dat hij een centrum opgericht heeft aan de woudboorden van Merida Yucatan, waarvoor hij de officiële toelating kreeg in mei 1989. Door dit te doen traden er vele moeilijkheden op die de meeste mensen in wanhoop het zouden hebben doen opgeven. Financiële hulp en belangstelling schijnen te ontbreken op alle gebied, doch hij begrijpt zeer goed hoe belangrijk het is om de bewustwording van het publiek in het algemeen te doen toenemen om het overleven van de Mexicaanse papegaaien te bereiken. Weinig mensen in dat land zijn zich

bewust van de verscheidenheid van de papegaaiensoorten aldaar, of het aantal dat ervan bedreigd is. Als we het ontwikkelingspotentieel van levende vogels willen optellen, dan zal de informatie in verband met hun behoud verstrekt worden in het centrum, door een ontwikkelingseenheid die spreekbeurten en lezingen houdt. Spijtig genoeg, Dr.Ehrenbergs werk wordt vertraagd door een gebrek aan fondsen. Indien je hem kunt helpen in zijn werk, hoe klein de gift ook is, neem a.u.b. contact op met hem op Apto 4-174, Itzimna, Merida 97101, YUCATAN, Mexico.



Waarom
risico nemen
als er Cédé is

CÉDÉ

Agapornis lilianae.

Ik ben geboren en opgegroeid in Zambia. Gedurende zo'n twintig jaar bracht ik veel tijd door in de omgeving van de Zambesi. De valleien tussen de bovenlopen van deze rivier vormen de voornaamste habitat van de Agapornis lilianae. De wintertemperatuur schommelt tussen 4°C 's nachts en 27°C overdag. Zomers is dat tot 32°C 's nachts en 43°C overdag.



Met andere woorden; van lekker warm tot snikheet. De levensomstandigheden zijn hard. Vrijwel elk roofdier plus meer boedzuigende insecten dan u zich kunt voorstellen, leven daar ook. Er zijn regelmatig droogte periodes en jaarlijks leggen ongecontroleerde bosbranden grote gebieden in de as. Van november tot maart valt de regen in tropische buien. De gemiddelde neerslag ligt tussen de 75 en 80 cm per jaar. De lilianae wordt zelden boven de 650 m boven de zeespiegel aangetroffen, hoewel de begroeiing identiek is aan die van lagere niveaus. Dit suggereert dat warmte een grote rol in hun leven speelt, temeer daar het één van de weinige vogels is die op het heetst van de dag nog actief blijft. Ze verkiezen open bebossing boven dicht struikgewas. Gras is vrij schaars in dit gebied, dus ik veronderstel dat ze meestal boomzaden en vruchten van de grond opnemen. Afhankelijk van het seizoen voeden ze zich met bessen, knoppen, zaden en bladscheuten. Bepaalde bloeiende bomen trekken grote vluchten aan; ze schijnen verzot te zijn op de bloemen

zelf. Het is interessant om te weten dat de lillanae nooit ver uit de buurt van Mopane (*Calopa spermum mopane*) wordt aangetroffen. De stam van deze bomen zit vol gaten en het zaad bevat een hoog eiwitgehalte wat door verscheidene vogelsoorten begeerd wordt. Buiten het broedseizoen zwerft de Nyassa in kleine groepen rond. Ze overnachten in boomholtes. Ik heb tot 16 vogels in één holte waargenomen. Van juli tot oktober splitst de groep zich in paren om te gaan broeden. Ze nestelen in boomholtes vanaf ongeveer een meter boven de grond. Het gat is doorgaans maar net groot genoeg om een volwassen vogel toegang te verlenen. Grote gaten worden niet gebruikt, hoewel ik vrijvliegende eigen kweek heb gehad die onder het dak van mijn huis nestelden. Gras is doorgaans het voorkeurs nestmateriaal en het legsel bevat gewoonlijk 3 tot 5 eieren. Noot van de vertaler: "In eerste instantie

leek het gebruik van gras als nestmateriaal moeilijk aanneembaar omdat de personata-groep een overkoepeld nest bouwt. Door het kleine formaat van de nestholtes in het wild, is deze overkoepeling niet nodig." Vanuit agrarisch oogpunt bekeken is de grond met uitzondering van een paar kleine vruchtbare plaatsen vrij arm. Niettemin zijn er al gedeeltes gevallen onder bij en ploeg. Door de toenemende bevolkingsaanwas zullen deze ontboste gedeeltes alleen maar vergroten. Hierboven werd gesteld dat de valleien tussen de bovenlopen van de Zambesi het voornaamste verspreidingsgebied vormen. Het Kariba meer heeft 510.000 ha onder water gezet. De Cabora Bossa stuwdam overstroomde eveneens een groot gebied. En er liggen projecten voor minstens nog een stuwdam op de tekentafel. In totaal zal nogmaals zo'n 500.000 ha onder water staan of komen te staan. Voeg daarbij de oprukkende

menselijke populatie in hun leefgebied en u begrijpt dat de vooruitzichten voor de lillanae niet bar rooskleurig zijn. Hoewel de regering van Zimbabwe - tot - haar eer - de uitvoer van wildvang vogels verboden heeft is het een bekend feit dat gevangen vogels het naburige Zambia worden binnen gesmokkeld en vandaar uit worden geëxporteerd. De vogel zelf komt in Zambia niet of nauwelijks meer voor. Tenzij er gericht mee gekweekt wordt, gaat deze wondermooie agapornis binnen afzienbare tijd uitsterven.

Tekst: John Douglas/W.v.d.Veen



VAN KEULEN KOOIEN

Van Keulen heeft een uniek kooienprogramma voor de liefhebber en de handel: • Broedkooien • Verkoopkooien • Ziekenkooien • Vluchtkooien.

Ook Volièrebouw • Broedmachines • Vogel-posters. Uitgebreide informatie staat in de gratis folder die u bij ons kunt aanvragen.

VAN KEULEN

Van Keulen Kooien
van den Bergsweg 18,
7442 CK Nijverdal.
Telefoon 05486-12452

Kinderlijk gedrag

Het vrouwelijke diamantduifje *Geopelia cuneata* wordt door de doffer met kinderlijk gedrag naar het nest gelokt. Zij behandelt hem precies alsof hij een jong is. In deze fase bekommert zij zich helemaal niet om de echte jongen. Ze blijkt alleen op de haar bekende doffer in het nest te letten.



Duidelijk wordt een aan het oorspronkelijke doel onttrokken kinderlijk gedrag vaak bij dieren die in duurzaam huwelijk leven, maar het komt ook elders voor. Kinderlijk gedrag kan ook tot vreemde soorten gericht zijn, ongeacht of de betrokken soort in vaste paren leeft of niet. Er kan zich zelfs een nog verder gaande sociale handeling uit ontwikkelen, die door verschillende dieren gemeenschappelijk wordt verricht. De volgende voorbeelden blijken dit duidelijk te maken. Demonstratief is in dit opzicht de Canadese gaai *Perisoreus canadensis*, die in het noorden van Amerika voorkomt. Hij leeft wel paarsgewijs, maar in de wintermaanden worden wel vrij grote groepen gevormd, die zich in de buurt van geschikte voedselplaatsen blijken op te houden. Bij die Canadese gaai zijn zwakke dieren gewoon om hun veren op te zetten. Verder tillen ze de staart open huppelen op karakteristieke manier in het rond. Daarbij kweken ze als jongen. In gevaarlijke situaties wordt met de vleugels getrild en wordt bovendien geschreeuwd als om voedsel bedelende jongen. Interessant is het gedrag bij ernstige aanvallen door een soortgenoot. De vogels gaan dan op de grond liggen en spreiden de trillende vleugels tegen de grond. Zacht piepend steken ze hun snavel naar beneden in de sneeuw. Daardoor blijken de zwarte veren van het achterhoofd zichtbaar te worden. Die lijken precies op het zwarte gezicht van het nestjong, terwijl de volwassen vogels een wit gezicht hebben. Concluderend kunnen we zeggen dat de aanvalleur geconfronteerd wordt met alle mogelijke signalen, die voor het nestjong kenmerkend zijn. Valt hij desondanks aan, dan zal hij dit zeker ook bij zijn eigen jongen doen. Daarmee zou hij zijn eigen voortplanting in gevaar brengen. De kaalkopibis of kulfibis of

waldrapp *Geronticus eremita* blijkt de medeleden van een nestkolonie met een bedelbeweging te begroeten. Door Australische honingeters van het geslacht *Meliphaga* wordt het vleugeltrillen van de bedelende jongen als copulatievoorspel in het liefdesspel gebruikt. Het mannetje blijkt feller dan het vrouwtje te trillen. Bovendien dient het echter als begroeting tussen paartjes, die elkaar aan de territoriumgrenzen tegenkomen. Precies als de bedelende jongen laten ze dan onder het vleugelgetril onderdrukte kreten horen. Bij echtgenoten ziet men dit vredesgebaar nooit, wellicht alleen doordat de partners nooit meer dan enige meters van elkaar vandaan gaan. Zij blijven dus zo dicht bij elkaar, dat het nauwelijks ooit toteen begroeting kan komen. Bij een bepaalde soort, namelijk bij de honingeter *Meliphaga melops*, bestaat het bedelgeluid behalve als begroeting ook nog als een echt sociale handeling bij het gemeenschappelijk groepsgezing, waaraan soms wel twintig dieren deelnemen. Jonge honingeters bedelen namelijk lusteloos en trillen alleen in uitzonderingsgevallen (bijvoorbeeld als ze heel erge honger hebben) met halfuitgespreide vleugels. De conclusie is dat dit kinderlijke gedragspatroon bij de volwassen vogels duidelijker tot uiting dan bij de jongen zelf komt. In de afgeleide oorspronkelijke functie is het (vergeleken bij de fel bedelende jongen van andere zangvogels) getrofieerd, achteruitgaan in ontwikkeling, maar in de afgeleide sociale functie is deze volkomen bewaard gebleven en zelfs verder ontwikkeld. Dit wijst er al op, dat het afgeleide gedragspatroon op een gegeven moment zelfstandig wordt. Dit blijkt zeer duidelijk overal waar de broedverzorging volkomen vervalt,

het voeren van de jongen dus niet meer voorkomt, maar het partnervoeren wel. Hiervan treffen we voorbeelden aan bij broedparasiterende vogels, zoals bepaalde koekoeken, die haar eieren in het nest van vreemde vogels leggen en de jongen daar laten uitbroeden en grootbrengen. Hiervan broedt de Amerikaanse regenkoekoeken van het geslacht *Coccyzus* nog zelf en voert zowel zijn jongen als zijn partner. Door de zuidafrikaanse goudkoekoek *Chrysococcyx caprius* wordt niet gebroed. Ook voert hij zijn jongen niet, maar wel zijn vrouwtje. Zoals in dit geval ook bij een niet meer broedverzorgende koekoekssoort de reactie op het bedelen in de partnerverhouding behouden blijft. Zo kan het ook gebeuren dat een volwassen koekoek een jong van zijn eigen soort, dat hij toevallig ergens tegenkomt, toch wel degelijk voert. Dit werd bij de klaaskoekoek *Chrysococcyx klaas*, bij de grondkoekoek *Chalcites lucidus* en ook bij de Birmaanse koel *Eudynamis scolopacea* opgemerkt. Waarschijnlijk is het geen overblijfsel van de vroegere broedverzorging, maar veel eerder een sociale/partnerrelatie, die zich tot het jong uitstrekt. In plaats van het baltsvoeren te noemen, doet men er wellicht beter aan **begroetingsvoeren** te zeggen. Het mannetje van de kleine Darwinvink *Camarhynchus parvulus* of van de Amerikaanse gaelsnavelkoekoek *Coccyzus americanus* voert zijn vrouwtje immers tijdens de copulatie. De Javaanse spoorkoekoek *Centropus javanicus*, houdt tijdens de copulatie een insect vast, dat hij eerst na de copulatie aan het vrouwtje geeft, dan is er uiteraard geen balts meer.

Tekst: Prof.dr. Antonie Stok



Koperen nectarvogel



Splendid nectarvogel

Nectarvogels- Nectariniidae

Tekst: G.M.Essenber
Foto's Scholtz - v.d. Hoven/Varkevisser.

Het ondergeslacht *Cinnyris*.

In de jaargang 1989 no.8 las u al iets over dit ondergeslacht en dit keer wil ik nog eenstwee soorten aan u voorstellen.

1. *Nectarinia cuprea cuprea*.
Senegal tot Zaire, Uganda,
Tanzania.
- 1a *Nectarinia cuprea chalcea*.
Malawi, Rhodesia, Angoia,
W.Zambia.
2. *Nectarinia coccinogastra*.
Senegal tot N.O.Zaire.

Nederlandse en Engelse naam

1. Koperen nectarvogel - Coppery Sunbird.
2. Splendid nectarvogel - Splendid Sunbird.

Kenmerken

De koperen nectarvogel meet 11-12 cm en heeft als eclipskleed een wat eenvoudiger bevedering. Hij is dan gelijk aan de vrouw, alleen zijn staart en vleugels hebben een zwarte kleur, de stuit is koperkleurig. De pop is op de rug olijfgroen, evenals de vleugels en staart, het onderlichaam is gelig van kleur. Jonge vogels lijken op het vrouwtje, alleen de man heeft een donkere keel. De splendid nectarvogel heeft geen eclipskleed. Het vrouwtje is olijfgroen van boven, de staart en vleugels zijn zwart met een groenige glans. De borst en buik gelig met roodachtige stippen, de keel is cremig van kleur. Jonge vogels lijken op het vrouwtje, maar zijn meer askleurig van boven, vanaf de keel tot

aan de borst zijn ze gelijk als de man. Het formaat is ongeveer 15 cm.

Geluid

De koperen nectarvogel heeft een lakkend geluid dat lijkt op hese "Chit-chit" tonen. De ratelende alarmroep lijkt op "Chiki-chiki-chiki". Zijn zang lijkt op dat van de grasmussen. De splendid nectarvogel heeft een heldere melodieuze zang. De alarmroep gelijkt op mussengesnerp.

Voeding

Beide soorten brengen graag een bezoek aan verschillende soorten bloemen zoals van de Eucalyptus, Jacaranda en de Bougainvillea. Daarnaast eten ze

ook nog vele soorten insecten en kleine spinnen.

Hoe en waar leven zij

Beide soorten vinden we voornamelijk in de buurt van gekapte bossen, soms op open plaatsen in het bos, maar we vinden ze ook in de parken en tuinen. In de broedtijd leven ze in paren, daarna trekken ze in kleine groepjes rond, deze groepjes bestaan vaak uit diverse soorten vogels. Zij vliegen dan van bloem tot bloem om de nectar en insecten te bemachtigen.

Nestbouw en eieren

Het broedseizoen is van november tot en met april. De vogels maken een ovaalvormig nest op een hoogte van 0,5 tot 3,00 meter boven de grond. Dit nest wordt gemaakt van diverse materialen

zoals; zachte vezels, grassen, cocons, spinrag, bladeren enz. Het zijn geheel overkoepelde nesten met de ingang aan de zijkant. Alleen de vrouwtjes bouwen de nesten. De koperen nectarvogel legt 2 cremekleurige eitjes, voorzien van vele sepia-en roodbruine streepjes en vlekken. Afmetingen van de eieren 17x12 mm. De Splend nectarvogel legt 1-2 eieren, waarvan de kleur variëren kan. Afmetingen van deze eieren is 19x14 mm. De broedtijd is 13-14 dagen. Alleen de vrouwtjes broeden. Voor de opfok zorgen echter beide ouders. Op een leeftijd van 15 tot 16 dagen vliegen de jongen uit.

Epiloog

U begrijpt als men deze prachtige vogels wil gaan houden moeten we altijd zorgen voor een goede beplanting in de volière,

die ruim is voorzien van insecten en eventueel nectar. Enkele door mij genoemde planten komen bij sommige wel bekend over. Misschien zijn ze te verkrijgen bij de diverse tuincentra. Nog even dit, deze nectarvogels zijn meestal zeer agressief tegenover elkaar en andere vogels, vooral in het broedseizoen zijn het echte vechtersbazen.

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. voor Kanaries, tropen, wildzang, kleine parkieten, etc.
2. voor grote parkieten, patrijzen, kwartels, fazanten, etc.
3. voor postduiven.

Uw vogels hebben geen tanden.... Wel een spiermaag. Zorg dat er SCHERPE KIEZEL in zit....!

VERKRIJGBAAR IN ALLE DIERENSPECIAALZAKEN

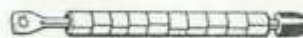
Gratis monster en folder bij:

F. THIJSSSEN MILL

SPECIALIST IN SCHERPE MAAGKIEZEL
Telefoon 08859-51737 / 51418 - Postbus 29

Celluloid splitringen

in diverse maten en
kleuren en ook
aluminium ringen.



Fauna metaalwaren b.v.

Hoofdstraat 138a - 5171 DH Kaatsheuvel

Telefoon 04167-7 41 14

Corr.- adres:

Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

VOGELLIEFHEBBERS KENNEN '1



kwekerij, import en handel in vogels

H. Denessen

Steeds voorradig een grote
sortering vogels uit Zuidoost Azië,
Afrika en Zuid Amerika, zoals zaadeters,
insecteneters, nectarvogels en speciale
kolibries.

Rietweg 4, 5951 PA Belfeld. Tel. 077-732101 - Fax: 077-737724



Groothandel in vogels

Door eigen import uit Z. Amerika, Azië, Afrika
regelmatig aan te bieden assort. kolibries,
tangara's, Az. en Af. sunbirds, nectarvogels,
toekans, toucanets en div. andere soorten

Adres: Kuipershaven 9, 3311 AL Dordrecht
Tel.: 078-145347 fax 078-138306

Nuttige wenken bij de kanariekweek

Selectie van tentoonstellingsvogels

Door: Th. Bruynaers en L. Meulemans.

In ons vorige artikel zijn we heel uitgebreid ingegaan op allerlei voorkomende fouten. In dit hoofdstuk zullen we ons beperken tot datgene wat van belang is voor de tentoonstelling. Dat wil niet zeggen dat u het voorgaande maar moet vergeten. Dat was als het ware een basis van waaruit je moet vertrekken. Als we vogels gaan uitzoeken voor de show komen er allerlei nieuwe aspecten bij en moeten we nog kritischer worden. Op de tentoonstelling komen alleen de mooiste en de kwalitatief beste vogels. Wij laten hier bewust de kweekvogels even buiten beschouwing omdat aan die vogels heel andere eisen gesteld worden. Iedereen weet dat een goede tentoonstellingsvogel niet altijd een goede kweekvogel hoeft te zijn of sterker nog, het lang niet altijd is. Als we aan de shows gaan denken is het aller-eerst noodzaak na te gaan welke vogels en in welke kleur gevraagd worden. Een algemene richtlijn is het vraagprogramma dat de laatste jaren nogal wat veranderingen heeft ondergaan, waardoor het ook voor een beginnende kweker overzichtelijker en duidelijker is geworden. Wie heeft het vraagprogramma wel eens heel goed bekeken en de duidelijke lijn er van ontdekt. Er is allereerst een onderscheid gemaakt in gepigmenteerde vogels en de vetstofvogels. Bij de gepigmenteerde hebben we een aantal hoofdgroepen in de groenserie, de bruinserie, de agaatserie en de isabelserie. Deze indeling is er een op grond van de mate van pigmentering. De vetstoffkleur van deze vogels bepaalt in welke hoofdgroep ze terecht komen. Is de vetstoffkleur wit of geel dan krijgen we de hoofdgroepen 4-5, is de vetstoffkleur oranjerood dan krijgen we de hoofdgroepen 6-7. In een hoofdgroep is dan verder een scheiding gemaakt in intensieve vogels en daarna de schimmel, (goudgroen-groen). Vervolgens komt in iedere groep dan steeds een nieuwe factor erbij in volgorde pastelivoor-opaal-pastalivoor-ivooropaal, grijsvleugel-pastelgrijsvleugel-pastelivoorgrijsvleugel. Dit geldt voor elke groep als de vogels er zijn of als ze gevraagd worden. Dit wetend kunt u ook heel snel opzoeken in welke hoofdgroep, groep en klasse uw vogel thuis hoort. Steeds ziet u ook dat na elkaar de intensieve en de schimmelvogel gevraagd wordt. (staalblauw-blauw, goudgroen-groen enz.) Als hoofdregel kunnen we zeggen dat bij de intensieve

vogels vooral de mannen de tentoonstellingsvogels zullen zijn. Voor de schimmels zijn het meestal de poppen. Dit is een hoofdregel, maar ook hier geldt dat er uitzonderingen zijn en dan vooral bij de intensieve poppen, al hebben deze vaak wat grof pigment of bij de vetstof een sluijer over de rug waardoor ze niet altijd even helder zijn. Vergelijk uw intensieve mannen en poppen maar eens. Hetzelfde bij de schimmelvogels en u zult duidelijke verschillen zien tussen mannen en poppen. Als u aan het vergelijken bent kunt u niet zonder de standaardisen. Dat is de handleiding die u bij de hand moet hebben om te weten hoe de vogel er uiterlijk uit moet zien. Dit geldt heel speciaal voor alle gepigmenteerde vogels. U selecteert nu de beste vogels er uit d.w.z. die vogels die aan deze eisen voldoen of deze zo dicht mogelijk benaderen. Hoeveel kwekers hebben deze standaardisen? Heel kritisch kijken naar eisen en dat wat uw vogels laten zien, zal een groot deel van uw vogels voor de tentoonstelling doen afvallen. **LET OP:** het is een selectie voor de tentoonstelling en niet voor de kweek. Vogels die aan de eisen voldoen houden we apart. Met deze vogels gaan we verder. De andere komen later aan de beurt om te kijken naar hun mogelijkheden als kweekvogel. U heeft uw vogels op dit moment natuurlijk in de tentoonstellingskooien zitten want daarin kunt u ze het beste bekijken en ze wennen al snel aan de kleinere kooi. Veel met de vogels omgaan is van groot belang. Hoe kunt u nu verder gaan? Dat kan op veel manieren en de ervaren kwekers en de echte tentoonstellingsmensen hebben daar hun eigen methodes voor. Wij zullen hier wat tips geven om uw vogels in orde te krijgen voor de grote show, de onderlinge, een regionale of de districts-wedstrijd, misschien zelfs de bondstentoonstelling. Na de eerste selectie met de standaardisen er bij, gaat u de vogels elk apart bekijken en met elkaar vergelijken. Dat kan heel mooi op een zonnige dag buiten. U zet al uw vogels op een rijtje, het liefst op ooghoogte, in de tuin. Bij veel licht (een zonnige dag) kunt u de kleinste oneffenheden en kleurverschillen het beste waarnemen. U gaat uw vogels nu nummeren. De in uw ogen beste vogels geeft u nummer een, de volgende nummer twee enz. U let daarbij niet alleen op de kleur, maar ook op de grootte, de vorm en de hou-

ding van de vogels. Een andere mogelijkheid is de vogel die u als beste uitgekozen heeft zetten naast de vogel die in uw ogen de minste is. Deze minste vogels vallen dan af. U komt op een gegeven moment in het midden, waar de vogels wat betreft kwaliteit dicht bij elkaar komen. Daar valt dan ergens de grens voor de vogels die wel naar de T.T. gaan en die welke afvallen. Deze laatste methode is misschien voor velen gemakkelijker omdat de slechte vogel in vergelijking met de beste het meest opvalt. Let bij deze selectie ook op de conditie van de vogels. Een lusteloze vogel uitschakelen evenals een te onrustige vogel. Let wel: in het begin is een vogel in een T.T.-kooi nog niet rustig. Dat komt als u veel met de vogels werkt. Om een vogel niet te beschadigen plaatst u voor het voorfront een plastic bescherming, op het ogenblik in vele vormen in de handel. Verplaats uw vogel regelmatig op de rekken, van boven naar onder, naar het midden, weer naar boven, zodat hij aan alle plaatsen met een andere lichtinval went. U zult merken dat de vogels vrij snel rustig worden en heel vertrouwelijk. U ziet ze al kijken wanneer u het kooitje opneemt. Het lijkt wel of ze zitten te wachten op wat ze nu weer te zien krijgen. Als het weer het toelaat, herhaalt u het voorgaande na een week nog eens om te kijken of u tot eenzelfde nummering komt. Als dat het geval is, kunt u er van op aan dat u het goed heeft gedaan. Schakel ook eens een collega kweker in die samen met u, onafhankelijk van elkaar, de vogels sorteert. De uitkomsten vergelijkt u en u zult merken dat de resultaten van uw werk op de tentoonstelling bevestigd zullen worden. Op dezelfde manier kunt u ook een stam proberen te maken. Als u moeite heeft met het zoeken naar de in uw ogen beste vogel kan een overjarige man die goed scoorde op de tentoonstelling vaak uitkomst bieden. Deze man heeft bewezen goed te zijn en vaak zijn ze in het tweede jaar zo waar nog mooier, vooral de doorkleuring in de pennen. Zover gekomen heeft u alleen van een afstand naar uw vogels gekeken, maar u kunt zo niet alles zien. Om alles te kunnen waarnemen is het noodzaak de vogels in uw hand te nemen en te controleren op gebroken vleugel-en/of staartpennen. Gebroken pennen worden verwijderd. Heeft u het zelf nooit gedaan, vraag dan een ervaren collega en bekijk het goed. Een

volgende keer kunt u het zelf. Een verkeerd getrokken pen kan heel verkeerd terugkomen en dat is niet meer te herstellen. Trek geen goede pennen; bespaar de vogels deze ellende. Tot zover de echte selectie voor de tentoonstelling. Tot slot willen we nog een aantal tips geven die bij de voorbereiding van belang kunnen zijn. We komen op een tentoonstelling nog zoveel zaken tegen die er eigenlijk niet thuishoren.

– Zorg voor schone kooien. Na een jaar op zolder te hebben gestaan zijn de kooien niet meer wit. Wassen met welk afwasmiddel dan ook, helpt niet. Een strekje witte verf doet meer wonderen. Een mooie vogel in een vuile kooi past niet.

– Zorg voor schone vogels. Vogels in de volière gevangen en vogels die te lang opgekooid hebben gezeten zijn vuil. Vooral de staart-en de vleugelpennen. Kijk ook eens naar de snavels en het voorhoofd. Een kleine wasbeurt met lauw water doet wonderen. Informeer altijd bij collega kwekers die weten hoe het moet. Heel belangrijk zijn ook de pootjes en dan vooral het ringpootje. Helaas is het nog steeds zo dat de ringetjes in sommige gevallen afgeven. Dat is niet altijd het geval. Waar het aan ligt is ons onduidelijk, maar misschien weet iemand een perfecte oplossing. Laat dat dan via "Onze Vogels" eens weten zodat iedereen daar zijn voordeel mee kan doen.

– Gebruik in het begin zeker plastic voorfronten om beschadigingen te voorkomen.

– Geef uw vogels regelmatig badwater, of als dat problemen geeft, bespuit ze regelmatig met lauw water. Maak ze niet te nat. U zult zien dat de vogels u na een paar keer spuiten erg dankbaar zijn. Ze gaan er eens goed voor zitten als ze de bloemenspuit zien aankomen. Een ander voordeel is dat de vogels wat te doen hebben. Ze zijn soms uren bezig om hun veertjes op te poetsen en ze weer in de juiste vorm te leggen.

– Werk veel met uw vogels. Verplaats ze vaak zodat ze wennen aan het gesjouw in de tentoonstellingszaal.

– Laat in de periode van opkooien veel mensen in uw hok of plaatst de vogel zo dat er veel mensen langs lopen. De beste plaats is midden in de woonkamer, maar dat kan niet altijd. Drukke maakt de vogels rustig. Een vogel die niet rustig van aard is zal het nooit worden. U kunt hem dan ook het beste uitschakelen voor de T.T. Vaak schakelt hij zich zelf al uit door beschadigingen.

Een goed verzorgde, rustige vogel trekt de aandacht van de keurmeester. Hij zal dan ook vaak dat ene puntje extra halen, hetzij in houding, bevedering, conditie, waar vaak onnodig puntjes verloren gaan.

R O O D O O

(Pycnonotus jocosus)

Kenmerken

Laat ik beginnen met een beschrijving van deze vogels te geven. Het mannetje en vrouwtje zijn beiden gelijk getekend. Bovenkop en (naar boven gerichte) kuif zijn zwart. Slagpennen en staart zijn donkerbruin. De roodoorbuulbuuls hebben bij de oorstreek een mat glanzende rode vlek met daaronder een witte langwerpige vlek, omzoomd door een zwarte band. De onderzijde van de vogels is wit, naar de flanken toe bruinachtig. Aan de zijkant van de borst hebben ze een zwarte dwarslopende band. Het mannetje is forsder dan het vrouwtje. De vogels zijn ongeveer 20 cm groot. De zang is, zo schrijven de kenners, aangenaam en goed klinkend. Dit kan ik beamen. Roodoorbuulbuuls zijn afkomstig uit Zuidoost Azie. Voeding: insecten (als alternatief: universeelvoer) en vruchten (appel/sinaasappel).

Omstandigheden

Mijn vogels zitten in een overdekte gezelschapsvolière, beplant met een paar coniferen.

Kweekervaringen 1990

Het jaar 1990 gaat bij mij de boeken in als een zeer goed kweekseizoen. Zo heb ik o.a. gekweekt: loodbekjes, kanaries, zebra's, Japanse meeuwen, Chinese dwergkwartels, napoleons, kleine saffraanvinken, grasparkieten, Agapornis fischeri, diamantduiven en picuiduiven. Echter ook roodoorbuulbuuls, en van deze ervaring heb ik iets op papier gezet.

Naar een paar jaar met succes Japanse

nachtgalen te hebben gekweekt, moest er weer eens iets anders worden geprobeerd. Begin 1989 kon ik een paartje prachtige roodoorbuulbuuls bemachtigen. Een handelaar had er nog 3 zitten. Hier werd zo bleek later feilloos een paartje uitgehaald. Het eerste broedseizoen was reeds teneinde, voor ik ook maar wist of ik nu wel of niet een paartje had. Wel hoorde ik zo nu en dan gezang. Ik had dus minimaal een man. De vogels zelf zag ik alleen als ze van de conifeer naar het nachthok vlogen en weer terug. Ook bezoekers die ik vol trots mijn nieuwe aanwinsten wilde laten zien, vertelden me waarschijnlijk om me niet te kwetsen dat ze het prachtige vogels vonden. Dit terwijl ze slechts twee vliegende schichten hadden gezien. Ook mijn vrouw zei dat ze het prachtige vogels zou vinden, tenminste uit mijn beschrijving te horen.

Dit jaar, 1990 dus, ging alles anders. De man- de meest forse van de twee- zong het hoogste lied en liet zich geregeld zien. Bovenin de volière deze keer. Mijn vrouw vroeg of ik alweer nieuwe vogels had gekocht.....?

Op een morgen in mei vond ik een geheel afgebouwd nest gemaakt van kokosvezel. Het nest was open zoals een merelnest, maar dan veel kleiner. Enkele dagen later- op 19 mei- lag er een ei in (roodachtig met zwarte vlekken). Dit ene ei werd gevolgd door nog twee. Op 20 mei werd er begonnen met broeden. Het wijfje broedde alleen. Zo'n 12 dagen later (31 mei) kwamen de

R B U U L B U U L S



eerste 2 jongen uit, een dag later de derde.

Op het moment dat de jongen er waren, moest er levend voer worden aangesleept. Ik voerde ze met pinky's, geknipte meelwormen en buffalowormen. Dit werd in grote hoeveelheden verorberd. Op dat moment zie je ook dat kanaries en japanse meeuwen dol zijn op dit levend voer, daar was het echter niet voor bedoeld.

De jongen groeiden als kool. Toen ze zo'n 5 dagen oud waren, heb ik ze geringd met 3,5 mm ringen. Op een leeftijd van 12 dagen vliegen de jongen geheel bevederd uit. Dat wil zeggen: ze probeerden te vliegen. Met een rotvaart maakten ze de eerste twee dagen kennis met de afmetingen van de volière, vergezeld door hun luid schreeuwende

ouders. De derde dag van uitvliegen wisten ze ook die tak te bereiken die ze bedoeld hadden en daarmee keerde de rust in de volière weer.

's Avonds zochten de drie jonge roodoortuulbuuls een hoog plekje in de volière om te overnachten. In het begin doen deze vogels denken aan jonge merels, ze hebben deze fde kleur als de andere vogels, maar zijn matter en missen de rode oorvlek. De jongen groeiden nog steeds best. Het oude nest had ik reeds verwijderd, omdat de literatuur vermeldt dat ze slechts één maal per seizoen broeden.

Wie schetst echter mijn verbazing, toen ik op 25 juni opnieuw een nest vond met drie eieren. Ook deze kwamen alle drie uit. Enfin, de rest zal ik u besparen: de verdere ontwikkeling verliep precies als

de eerste keer. De jongen van het eerste broedsel heb ik in een aparte volière gezet op een leeftijd van 35 dagen.

Eind oktober 1990, de jongen van het eerste broedsel beginnen al op kleur te komen, de jonge mannen beginnen reeds te zingen. De oude vogels raakten in de rui en van een vijfde broedsel was gelukkig, ik zou de eieren toch verwijderd hebben, geen sprake meer.

Tot slot nog enkele opmerkingen

Mijn roodoortuulbuuls hebben met 4 nesten van elk 3 eieren tot nu toe een 100% score, dit kan niet van de zgn. gemakkelijke broeders als zebra-vink, grasparkiet of kanarie worden gezegd. Ze zijn in het geheel niet agressief en zitten in een gezelschapsvolière met o.a. kwartels, picuïduiven, bicheno-wastriden, vuurvinken en goudbuikjes. Ook in de broedtijd heb ik niets van agressie gemerkt. De dit jaar gekweekte jonge vogels zijn veel minder schuw dan hun ouders. Al met al een plezierige vogel, geschikt voor een gezelschapsvolière.

Tekst: Jeppe Bronger
Foto: Cees Scholtz

Mozaïken

Probleemvogels of een kwestie van speci

Enthousiast, soms impulsief, worden dikwijls enkele koppels mozaïken, vaak van goede tot zeer goede kwaliteit, aangeschaft, wordt er mee gekweekt, vallen de resultaten tegen, en worden vervolgens de vogels weer opgeruimd met de omschrijving "moeilijke vogels". Twee zaken worden aldus bewezen a. het aanschaffen van top materiaal geeft geen garantie dat de nakomelingen eveneens het predikaat topvogel zullen krijgen, anders gezegd kampioen x kampioen geeft niet automatisch ook weer kampioen. b. bewuste liefhebber wil te snel, het liefst het eerste jaar al, de top bereiken en heeft geen geduld om met deze vogels een aantal jaren door te gaan.

De omschrijving "moeilijke vogel" is m.i. twijfelachtig, in principe is de mozaïk niets moeilijker dan welke andere kleurslag dan ook, mits men zich specialiseert in de vogels. Bij de mozaïken moeten we op meerdere punten letten, zoals daar zijn; de tekening-de kleurdiepte van deze tekening-de mozaïk ofwel zilversluier-de pigment hoedanigheid en als het blank mozaïken zijn of de vogels wel goed wit zijn. Om al deze zaken ook zo te krijgen als de standaard vraagt is er iets meer nodig dan een koppeltje mozaïken aanschaffen en mee kweken.

Doorzettingsvermogen, specialisatie en kennis zijn zaken welke echt nodig zijn om tot de top te gaan behoren en te blijven. **Doorzettingsvermogen**; iets wat onontbeerlijk is om topvogels te kweken, om het even welke kleurslag, maar in het bijzonder voor de mozaïken. Het is iets wat in je moet zitten, de drang naar het bereiken van de top moet sterk genoeg zijn om de bereidheid op te brengen eerst enkele jaren aan de weg te timmeren voor het doel bereikt kan worden. **Specialisatie** is de bereidheid om bewust en weloverwogen een keuze te maken om met een beperkt aantal kleurslagen te gaan kweken om het doel te bereiken. Beter met één kleurslag de top te bereiken dan met meer-

dere kleurslagen in de subtop te blijven steken. **Kennis** Om de top te bereiken moeten we over voldoende kennis beschikken aangaande de kleurslagen welke wij kweken. Kennis welke wij als beginnend liefhebber niet hebben maar ons wel eigen moeten maken. Kennis moeten we opdoen door te lezen te leren en te luisteren naar ervaren liefhebbers, en natuurlijk leren we veel van onze eigen fouten.

De specialisatie zoals bovenomschreven voert in onze kweekruimte nog verder, ook nog nadat de keuze op de mozaïken is gevallen, een keuze welke er uit bestaat dat we voor ons zelf moeten beslissen met welke koppels we mozaïken type 1 en met welke koppels we mozaïken type 2 willen kweken, het uit één ouderkoppel kweken van zowel type 1 als type 2 welke aan de standaard voldoen is niet mogelijk.

Mozaïken op de wedstrijden.

Liefhebbers welke regelmatig aan tentoonstellingen deelnemen worden nog wel eens geconfronteerd met het feit dat er nog wel eens verschillen zijn waar te nemen tussen de ene wedstrijd en keurmeester en de andere wedstrijd en keurmeester, ofwel het komt voor dat een vogel op de ene wedstrijd b.v. 44/87

scoort en op een andere wedstrijd 47/90. Een aantal inzenders heeft voor dit verschijnsel de volgende verklaring; op wedstrijd a. is de vogel gekeurd door een minder goede keurmeester, sommige gaan zelfs zover door te melden dat de z... er geen verstand van heeft, terwijl dezelfde vogel op wedstrijd b. gekeurd werd door een heel goede keurmeester. Even los van het gegeven dat vogels welke kampioen worden altijd gekeurd zijn door goede keurmeesters en vogels welke buiten de prijzen vallen zijn altijd gekeurd door slechte keurmeesters, moet het mij van het hart dat bovengenoemde "oorzaken" wel heel erg ver van de juiste oorzaak liggen. Het gegeven dat de punten voor een en dezelfde vogel per wedstrijd kunnen verschillen heeft niet één maar meerdere oorzaken, te weten; we hebben te maken met een subjectieve keuring. Het is in de standaard niet te omschrijven en in de praktijk niet te meten hoe groot een borstvlak is of moet zijn, hoe breed een streepje is of moet zijn hoe diep de kleur is of moet zijn, anders gezegd wat er in woorden in de standaard staat vermeld wordt door de keurmeester op de vogel in de praktijk gebracht. Dat wat de ene keurmeester precies goed vindt kan vervolgens voor een andere keurmeester wel eens te

satie.

veel of te weinig zijn. Verder is het een z.g. keuring bij vergelijk. Stelt u zich eens voor, u zendt een vogel in welke op de keuring 47/90 scoort, een goede vogel dus, u zet deze vogel op de volgende wedstrijd en daar wordt de vogel gekeurd door een andere keurmeester. Deze keurmeester heeft echter van de kleurslag welke u heeft ingezonden, exemplaren op eerder t's gezien welke duidelijk beter waren dan de uwe terwijl ook deze vogels 47/90 hadden, de kans is dan ook groot dat u op dat moment minder zult scoren dan die 47/90. Het beste komt dit tot uiting tijdens de bondskampioen in Breda, daar zitten binnen een hoofdgroep vogels bij elkaar waarvan er meerdere op eerdere t's al 48 kleurpunten haalden, toch blijkt er dan tussen deze "toppers" onderling nog kwaliteitsverschil te bestaan, en zullen de meeste van deze vogels teruggaan naar een lager aantal punten. Simpel omdat er dan de mogelijkheid is voor de keurmeester om deze vogels met elkaar te vergelijken. Dit alles noemen we een subjectieve keuring en een keuring bij vergelijk. Er zijn echter meerdere factoren welke van invloed zijn, hoe is bijvoorbeeld het daglicht, een vogel gekeurd bij volle zon zal anders ogen dan dezelfde vogel gekeurd bij donker bewolkt weer. De optische effecten van het daglicht zijn sterker dan u denkt. Verder is er de vraag hoe het met het licht in de keurzaal gesteld is, zijn er grote ramen of juist kleine, hoe is de kleur van de zaal, een knalrood plafond zal een ander effect op onze vogels hebben dan een spierwit plafond. Al deze zaken beïnvloeden de uiteindelijke waardering voor een vogel in meer of mindere mate, en hoe klein die invloed ook moge zijn het speelt toch mee, en kunnen er de oorzaak van zijn dat de punten per wedstrijd wat verschillen, de oorzaak dient dus in bijna geen enkel geval bij de keurmeester gezocht te worden. En in die enkele

gevallen dat het toch aan de keurmeester zou kunnen liggen ben ik geneigd te zeggen dat we de hand in bijna al die gevallen in eigen boezem moeten steken, want hoe kan een keurmeester zich een goed beeld van bepaalde kleurslagen vormen als deze bijna niet worden ingezonden. Goed de mozaik wordt weliswaar steeds vaker op de wedstrijden gezien toch zijn er echter nog zeer veel wedstrijden waar deze vogels ontbreken, en zo kan het voorkomen dat een keurmeester in een keur seizoen geen enkele mozaiek op tafel krijgt.

Zoals ik zoëven al meldde hebben we **doorzettingsvermogen** nodig omdat we de top niet 1-2-3 bereiken. **Specialisatie** omdat het ondoenlijk is met vele kleurslagen tegelijkertijd de top te bereiken want bedenk wel dat alleen al bij de mozaiken 96 kleurslagen op het vraagprogramma staan, en **kennis** om e.e.a op een juiste en verantwoorde wijze te doen. Dat laatste is soms wel erg moeilijk, immers er wordt over de mozaiken niet zo heel veel geschreven, binnen onze eigen omgeving zijn er vaak weinig of geen andere liefhebbers te vinden, zodat het opdoen van die kennis niet eenvoudig is. In het westen maar ook in het noorden hebben ze hier iets op gevonden, daar hebben de liefhebbers van de mozaiken zich verenigd in z.g. praatgroepen ofwel officiële mozaikspecialclubs. Het gevolg is wel dat de kwaliteit daar behoorlijk door is gestegen en ook neemt het aantal ingezonden mozaiken toe, daarom vraag ik mij af of het niet zinvol is om ook in het zuiden en midden van het land (Limburg-Brabant-Gelderland) een dergelijke praatgroep op te richten, heeft u interesse bel of schrijf dan naar ondergetekende, veel succes.

KALENDER 1991

De Arizona kardinaal

Aangezien Essenberg in "Onze Vogels", juli 1988 uitvoerig heeft verteld over de Goudborst beo, ben ik zo vrij de Arizona kardinaal bij de kop te nemen. De geslachtsnaam van deze gorsachtige vogel is Pyrrhuloxia, wat tevens de Engelse benaming is, afgeleid van het Grieks, dat "de vuurrode met de misvormde snavel" betekent. De bovensnavel heeft namelijk een gebogen bovenrand en ook de snijranden zijn vreemd "bochtig". Deze snavel wijkt erg af van die van de "echte" kardinaal. Het woongebied strekt zich uit van zuidelijk Arizona tot in Midden Mexico en in Texas. Deze vogels geven de voorkeur aan uitgestrekte gebieden met mesquitegras, begroeid met kreupelhout. Op sommige plaatsen treft men ze aan op hoogten van 1500 meter maar normaliter niet hoger dan circa 400 tot 600 meter. Op tal van plaatsen komen in dit woongebied zowel Arizona als Rode kardinalen voor. In de broedtijd zijn beide soorten uiterst agressief jegens soortgenoten. Maar deze twee verschillende soorten die echter wel tot hetzelfde geslacht horen, verdragen elkaar uitstekend. Er schijnt geen rivaliteit te zijn ofschoon hun zang vrijwel niet van elkaar te onderscheiden is. Deze zang bezorgt de vogelaars altijd opnieuw veel hoofdbrekens. Opvallend is echter dat het vrouwtje van de Arizona kardinaal vrijwel nooit zingt en dat van de Rode daarentegen vaak een duet vormt met haar echtgenoot. De Arizona's zijn geen uitgesproken trekvogels, maar buiten de broedtijd zwerven ze vaak rond en men treft ze dan op plaatsen aan, waar ze anders nimmer acte de présence geven. Al vroeg in het voorjaar zijn de vogels terug in hun broedgebied en wordt een begin gemaakt met de hofmakerij. Hiertoe hoort ook het voeren van het vrouwtje door haar eega. Het slordige nest van plantaardig materiaal wordt alleen door het vrouwtje gebouwd en bevindt zich veelal in een doornstruik op een hoogte tussen 1 en 5 meter. De 2 of 3 groenige eitjes, die bruin gevlekt zijn, worden alleen door de pcp uitgebroed in ongeveer 2 weken. Het mannetje zorgt dat het haer aan niets ontbreekt. Dat mag ook wel voor al het werk dat het dametje inmiddels heeft verricht

Meindert de Jong.

W E V E R S I N T E R E

Tekst: Cees van Berkel
Foto's: C.Scholtz/v't
Hart en Hey.

De wevers, ingedeeld in de familie Ploceidae, zijn over het algemeen kleurrijke, aantrekkelijke en vooral interessante vogels waarvan het overgrote deel in Afrika domicilie heeft, waar het bewoners zijn van savannen, met doornige struiken begroeide steppen, in met hoge grassen en riet begroeide oevers langs wateren en moerasgebieden, aan de rand van bossen en enkele soorten ook wel op de in cultuur gebrachte gronden. In het algemeen zijn het subtropische of tropische gebieden met temperaturen van 10 tot 39°C, hetgeen echter niet wil zeggen dat wij ze hier in ons land niet onverwarmd zouden kunnen houden. Ook in ons zeeklimaat gedijen de vogels heel goed.

Hun voedsel bestaat uit zaden van wilde planten zoals tal van grassoorten etc., maar bijvoorbeeld ook uit gierst, tarwe, rijst etc.. U begrijpt, vooral in de cultuurgebieden kunnen de landbouwers ze wel schieten. Dat doen ze dan ook wel, want bepaalde soorten, neem bijvoorbeeld de Zwartmasker roodbekwever, *Quelea quelea*, maar ook anderen, komen in onvoorstelbaar grote aantallen voor. Je zal zo'n zwerm op je akkertje krijgen, dan kun je gerust naar Gabor om steun.

Voor het grootbrengen van de jongen nemen de oudervogels van de meeste soorten dierlijk, levend voedsel op; insecten etc.. Slechts de specifieke bosbewonende weversorten leven in hoofdzaak van dierlijk voedsel en vormen de zaden weer een uitzondering. Wel nemen die soorten van tijd tot tijd ook bessen en andere kleine vruchten op. Het zijn ook deze woudbewoners die meestal paarsgewijs of in slechts kleine groepjes optrekken. De andere wevers leven duidelijk in grote tot heel grote zwermen, buiten de broedperiode altijd onderweg. Tijdens de broedperiode leven ze, afhankelijk van de soort en de situatie ter plaatse, in al of niet uitgebreide kolonies. In die broedperiode zijn de mannelijke vogels op hun mooist; in prachtkleed! Er zijn ook enkele soorten die er geen prachtkleed op na houden, die zijn altijd mooi, of niet. De popjes zijn in het algemeen gesproken veel een-



voudiger in hun verschijningsvorm. Generaliserend gesteld, die zijn allemaal musachtig van kleuren en tekening. Als de mannen niet in prachtkleed getooid zijn, dan gelijken ze in sterke mate op hun vrouwelijke soortgenoten. Er is bij de meeste weversorten een duidelijk verschil tussen de sexen, bij slechts enkele soorten is dat niet het geval.

De nestbouw van de wevers is een interessant gegeven. Er zijn vele varianten op dit thema, buidel-, kogel-, flesvormige-en zelfs zeer uitgebreide kolonienesten waarin verschillende vrouwtjes hun eigen appartement hebben, maar één ding hebben ze gemeen, ze zijn kunstig geweven; met schering en inslag!

U wordt vriendelijk verzocht deze bijlage uit uw maandblad te verwijderen en goed te bewaren.

RINGEN 1992

Kweeknummer

Elk afdelings- of verspreid lid heeft een eigen kweeknummer dat uit vier posities bestaat, te weten twee letters en twee cijfers of een letter en drie cijfers of een cijfer en drie letters. Dat kweeknummer staat vermeld in de ledenlijst waarvan elke afdelingssecretaris er tweemaal per jaar een ontvangt; dat kweeknummer staat ook vermeld op de lidmaatschapskaart zoals die via de afdelingen eens per jaar aan de leden worden beschikbaar gesteld; alsook vermeld op de eerste regel op het adres etiket dat geplakt zit op de wikkel om dit maandblad.

Personen die lid zijn van meerdere afdelingen mogen toch maar één kweeknummer hebben en zij mogen slechts via één afdeling ringen bestellen. Bij overtreding hiervan kan uitsluiting van deelname aan tentoonstellingen voor een bepaalde periode het gevolg zijn.

Kweeknummers worden uitsluitend door het bondsbureau toegekend en geregistreerd.

Wie kan er ringen bestellen

De in artikel 18 van het Reglement voor de Tentoonstellingen genoemde bondsringen en verenigingsringen, worden uitsluitend geleverd door de NBvV. Deze ringen zijn voorzien van het merk **nb plus jaartal**. Dit merk is gedeponeerd en derhalve beschermd; mag niet door derden worden gevoerd. Afdelings- en verspreide leden kunnen de ringen bestellen op de wijze zoals in deze bijlage verder wordt aangegeven. De afdelingsleden uitsluitend via de ringencommissaris van zijn of haar afdeling; de verspreide leden rechtstreeks bij het bondsbureau.

Abonnees krijgen geen kweeknummer toegekend, kunnen ook geen ringen bestellen. Dat is alleen voorbehouden aan bovenbedoelde leden.

De eerste bestelling

Vanaf begin juni tot 15 september kan elk lid tegen gereduceerde prijs ringen bestellen, wij noemen dat de eerste bestelling.

De vroege kwekers, ook wel 'warmkwekers' genoemd, hebben reeds in januari hun ringen nodig. Om daaraan te kunnen voldoen dienen zij hun eerste bestelling zo snel mogelijk na de verschijning van deze editie van het maandblad, door middel van het betreffende volledig ingevulde bestelformuliertje en met gelijktijdige betaling van het verschuldigde bedrag, af te geven aan de ringencommissaris van de afdeling. Deze bestelling moet **vóór 1 augustus a.s.** in het bezit van de ringencommissaris zijn.

De overige kwekers, die pas eind februari/begin maart met de kweek beginnen en op 'n vroegst pas in maart de ringen nodig hebben, dienen hun bestelling op gelijke wijze, dus met gebruikmaking van het volledig ingevulde bestelformuliertje en gelijktijdige betaling van het verschuldigde bedrag, aan hun ringencommissaris op te geven. Zij hebben daar evenwel de tijd voor tot **15 september**.

Wij verzoeken u met klem om u strikt aan de op u van toepassing zijnde vorengenoemde datum te houden zodat we een zo goed mogelijke spreiding van de eerstebestellingen verkrijgen. Immers, het heeft weinig zin als een kweker reeds in januari ringen ontvangt die hij pas in maart nodig heeft. Gebeurt dat op ruime schaal dan komen wel de ringenafleveringen voor de vroege kwekers in het geding en daar is niemand mee gebaat. Meewerken aan een goede spreiding betekent dat elk lid over de ringen kan beschikken op het moment dat ze inderdaad nodig zijn.

Nabestellingen

Voor nabestellen van ringen is in deze bijlage eveneens een bestelformuliertje opgenomen. Voor ringen die na 15 september aan de ringencommissaris worden besteld, geldt de verhoogde prijs behalve voor hen die pas na 15 september lid zijn geworden.

Minima en prijzen

2 t/m 2.9 mm minimaal 25 ringen per maat ook bij eventuele nabestellingen.

Prijs: Besteld voor 15 september 25 ct per ring; besteld na 15 september 30 ct per ring.

3.2 t/m 12 mm, minimaal 10 ringen per maat ook bij eventuele nabestellingen.

Prijs: Besteld voor 15 september 30 ct per ring; besteld na 15 september 35 ct per ring.

De te bestellen aantallen naar boven afronden op 5 of 0, dus 25, 30, 35 e.d., 15, 20, 25 etc...

De ringencommissaris

zal er voor zorg dragen dat uw bestellingen op tijd op het bondsbureau binnenkomen. Op tijd wil in dit verband zeggen dat de bestellingen voor de vroege kwekers vóór 10 augustus en de bestellingen voor de overige kwekers vóór 1 oktober binnen zijn inclusief de betaling daarover. **Op het bondsbureau worden de bestellingen afgewerkt op volgorde van binnenkomst en betaling.**

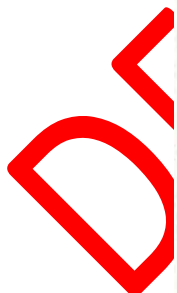
Afleveringen ringen

De ringen voor de vroege kwekers, besteld vóór 1 augustus, zullen omstreeks kerstmis aan de ringencommissaris worden afgeleverd.

De ringen voor de overige kwekers, besteld vóór 15 september, volgen daarna vanaf eind januari/begin februari, in elk geval vóór begin maart.

Foute ringen

Indien zich bij de aflevering foute ringen bevinden, dienen deze via de ringencommissaris en vergezeld van het zogenaamde foutenformuliertje aan het bondsbureau te worden geretourneerd waarna met spoed verbeterde ringen zullen worden afgeleverd.



Stalen ringen

In de maten 4,5 mm, 6, 7, 8, 10, 12 en 14 mm zijn naast de aluminium ringen ook roestvrij stalen ringen verkrijgbaar ten behoeve van het ringen van papegaaien, ara's, kaketoës, etc. Voor slechts enkele papegaaiensoorten is een 11 mm ring noodzakelijk. Ook deze zijn leverbaar maar dienen wel apart te worden besteld. De maat 4,5 mm is speciaal ingevoerd voor agaporniden. Het komt steeds meer voor dat agaporniden aan de ringen knagen waardoor op den duur geen enkel teken op die ring meer leesbaar is. Tegen knagende agaporniden is geen enkele aluminium ring bestand. De enige en afdoende remedie is, deze vogels te ringen met stalen ringen. Per maat dient u minimaal 10 ringen te bestellen. De prijs is, ongeacht de periode van bestellen, **75 cent per stuk**. U dient deze ringen apart bij uw ringencommissaris te bestellen, daarbij geen gebruik makend van het in deze bijlage opgenomen bestelformuliertje. **De ringencommissaris dient deze ringenbestelling op de gebruikelijke standaardformulieren op te geven maar dan wel apart en met duidelijke vermelding RS-ring.**

Kweekvervalsing

Het is bekend dat enkele kleine organisaties al vanaf oktober ringen verstrekken voor het daarop volgende jaar. Dit werkt een absolute kweekvervalsing in de hand hetgeen beslist is af te keuren. De NBvV doet daaraan niet mee en dat is ook de reden dat de eerste ringen voor een nieuw jaar niet eerder worden afgeleverd dan omstreeks de kerstdagen. Na ontvangst hiervan mogen de ringen door de ringencommissaris aan de leden worden verstrekt.

Ten slotte

Zij medegedeeld dat er vanaf 31 mei geen ringen met kweeknummer kunnen worden besteld voor het dan lopende jaar. Wel zijn er dan verenigingsringen voor dat lopende jaar verkrijgbaar.

Tevens dient nog eens te worden benadrukt dat geen ringenbestellingen kunnen worden aangenomen, noch door de ringencommissaris noch door het bondsbureau, als niet exact het kweeknummer van het betreffende lid bekend is. De ringencommissarissen zullen in eerste instantie hierop nauwlettend toezien.

INDICATIELIJST

In deze lijst is aangegeven welke maat ring voor welke soort vogel gebruikt kan worden.

U dient er echter wel rekening mee te houden dat deze lijst als een RICHTLIJN moet worden gezien. **Een vogel wordt dan pas als eigen kweek beschouwd indien die vogel zodanig is geringd dat de ring, als de vogel volwassen is, niet meer langs de gebruikelijke weg van het pootje kan worden geschoven.**

Indien u vogels heeft die kleiner of groter zijn dan als normaal wordt aangenomen en zoals bedoeld in de lijst, dan moeten die vogels ofwel met een kleinere ofwel met een grotere ring dan is aangegeven worden geringd. Elk lid heeft met betrekking tot het op de juiste wijze ringen van door hem/haar gekweekte vogels een geheel eigen verantwoordelijkheid!

2mm: Meesastrilde, vuurvinken en amaranten, blauwfazantjes, oranjeakakjes, napoleonnetje, St. Helenafazantjes, tijgervinken, goudbuikjes, teugel- en nonastrilden, brilvogeltjes, kleine nectarvogeltjes en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

2,3 mm: Witwang mees-, aurora-, roodmasker-, wiener-, melba-, druppel-, parel-, dybowski-, granaat-, elfen-, patrijswartel-, dorn-, geschilderde-, zon-, binsen- en bichenowastrilden, blgr. roodstaartje, lood- en zilverbekjes, kleine ekstertjes, Europese en kleine uitheemse sijsjes, edelzanger, mozambiquesijs en de kleinste cini's, cubavinken, kleine paapjes en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

2,5 mm: Grijskop-, purper-, bergastrilden, gordelgras-, zebra-, muskaat-, band- en alle rietvinken, masker-, spitsstaart-, gould-, ceres- en parelhalsamadinen, ekstertjes, bronzemannetjes, kleine nonnen, japanse meeuwen, kleine putter, kneu, alarivink en middelgrote cini's, kleine saffraanvink, goudmus, kleine wevers, kleine tangara's, raza espagnola, japan hoso en alle overige soorten van gelijke grootte

c.q. gelijke pootdikte.

2,7 mm: Grotere cini's zoals citroen-, kaapse- en Europese cini, zwarte sijs, Chinese groenling, Himalaya groenling, putter, Europese vink, langstaart roodvink, woestijnvinken, papegaaiamadinen, grote nonnen, reuzeekstertje, diamant- en zebra vink*, roodkopamadine, grote paapjes, Amerikaanse kleurvinken, middelgrote wevers, overige mussen en alle andere soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

2,9 mm: Alle zang-, kleur- en niet eerder of later genoemde postuurkanaries, zaadkrakers, grootste cini's zoals zwavelgele dikbek-, geelbuik en witbuik cini, Europese groenling, goudvinken, roodmussen, geelgors, grotere saffraanvinken, kroonvinken, grotere tangara's, wevers en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

3,2 mm: Rijstvogels, Japanse nachtegaal, minia's, Parijse frisé, Norwich, Yorkshire, Lancashire en alle overige vogels van gelijke grootte c.q. pootdikte.

3,5 mm: Appelvinken, buulbuuls, grootste tangara's, kleine kardinalen, bisschopsvogels, Chinese dwergkwartel, diamant- en zwartmaskerduifje en alle overige vogels van gelijke grootte c.q. pootdikte.

4 mm: Pestvogels, kernbijters, Europese- en uitheemse spreeuwen, merel, grote kardinalen en bisschopsvogels, grasparkieten*, forpus- en loricultus soorten, neophema's, bourkes, ag. cana en liliana, kleine lori's, aymara- en Citroenparkiet, vredes-, Peru-, rots-, zebra-, Inka-, picui- en roesduifje, harlijjn- en Cromandelkwartel en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

4,5 mm: Grasparkieten*, alle overige agaporniden, catharina-, hooded-, kanarievleugel- en toviparkiet, Stanley rosella, veelkleuren- en roodrugparkiet, kakariki's, maina's, Japanse kwartel, bronsvleugel-, senegal-, staavlek-, tamboerijn- en timorduif en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

5 mm: Andean- en bruinoorparkiet, brown's rosella en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

5,4 mm: Valk- en pruimkopparkiet, rosella's, kleinere pyrhrura's, edelparkieten, redcap parkiet, carolina-, galapagos-, groenvleugel-, parelhals-, rode grondduif en alle andere soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

6 mm: Grote rosella's, prinses van Wales-, muls-, kleine halsband-, cloncurryparkiet, grote pyrhrura's, meeste trichoglossussoorten, kleine aratingasoorten, ekster, Vlaamse-egaai, kauw, kleine beo, dolksteek- en lachduif, Californische kuif- en Virginische kwartel en alle andere soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

7 mm: Grotere halsbandparkieten, bont boertje, meijerspapegaai, calque's, grote lori- en aratingasoorten, grote beo, roulroul, Australische kuif- en grote bronsvleugelduif en alle soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

8 mm: Kleine amazonepapegaaien, koningsparkieten, goudnek ara, roseborst baard-, derbyan- en grote alaxanderparkiet, toerakos' en alle andere soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

10 mm: Grijs roodstaart-, edel- en middelgrote amazonepapegaaien, naakttoeg-, goffini-, kleine geelkuif- en rosé kaketoë, grootste toerako's, carolina- en mandarijneend, goudfazanten en alle andere soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

12 mm: Kleine arasoorten, grootste amazonepapegaaien, grote geelkuif- en incaketoë, grote fazantsoorten en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

14 mm: Blauwgele-, groenvleugel-, soldaten- en hyacintara, molukkenkaketoë en alle overige soorten van gelijke grootte c.q. pootdikte.

* De ontwikkeling van de grasparkiet en zebra vink, neigt naar grotere vogels met zwaardere poten. In voorkomende gevallen dienen deze met 4,5 mm/2,7 mm ringen te worden geringd.

In geval van twijfel over de aangegeven ringmaat alsook bij niet genoemde minder algemeen voorkomende vogelsoorten is het verstandig om eerst met een schuifmaatje de dikte van de poten van die vogels te meten en aan de hand daarvan vast te stellen hoe groot de diameter van de ring dient te zijn. Opgemerkt zij nog dat alle ringen 4,8 mm hoog zijn, conform de internationale afspraken.

Nabestelling ringen Seizoen 1992

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

Lid afd: _____

KWEEKNUMMER: _____

Volgnr. vanaf	Aantal	Maat in mm	Prijs in ct	Totaal
		2	30	f _____
		2.3	30	f _____
		2.5	30	f _____
		2.7	30	f _____
		2.9	30	f _____

Bovenstaande ringen minimaal 25 en onderstaande minimaal 10 per maat. De prijzen zijn geldig vanaf 15 september 1990.

		3.2	35	f _____
		3.5	35	f _____
		4	35	f _____
		4.5	35	f _____
		5	35	f _____
		5.4	35	f _____
		6	35	f _____
		7	35	f _____
		8	35	f _____
		10	35	f _____
		12	35	f _____
		14	35	f _____

TOTAAL f _____

Dit formulier inclusief het verschuldigde bedrag inleveren bij de ringencommissaris van uw afdeling.

Eerste bestelling ringen Seizoen 1992

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____

Woonplaats: _____

Lid afd: _____

KWEEKNUMMER: _____

Volgnr. vanaf	Aantal	Maat in mm	Prijs in ct	Totaal
		2	25	f _____
		2.3	25	f _____
		2.5	25	f _____
		2.7	25	f _____
		2.9	25	f _____

Bovenstaande ringen minimaal 25 en onderstaande minimaal 10 per maat. De prijzen zijn geldig tot 15 september 1990.

		3.2	30	f _____
		3.5	30	f _____
		4	30	f _____
		4.5	30	f _____
		5	30	f _____
		5.4	30	f _____
		6	30	f _____
		7	30	f _____
		8	30	f _____
		10	30	f _____
		12	30	f _____
		14	30	f _____

Subtotaal f _____

Kalender 1992 f 8,00

TOTAAL f _____

Dit formulier inclusief het verschuldigde bedrag inleveren bij de ringen commissaris van uw afdeling. Vroegkwekers vóór 1 augustus 1991. Overige kwekers vóór 15 september 1991.

S S A N T E V O G E L S



Als nestmateriaal gebruiken ze allerlei plantaardige stoffen zoals grasstengels voor de basis, riethalmen etc.. Het zijn overwegend de mannetjes die dat vlechten en bouwwerk verrichten en pas als de ruwbouw wat gevorderd is en er is een vrouwelijke soortgenoot die zowel in de bouw als in zijn werkstuk geïnteresseerd is, zal zij zich er daadwerkelijk mee gaan bemoeien en het nest van binnen met allerlei zachtere materialen, zoals groene malse grasstengels, strookjes bladvezel, veertjes en dierenhaar stofferen. Instinctmatig geven de wevers aan het nest een eigen specifieke vorm en zullen ze met name de ingang van dat nest zodanig projecteren dat eventuele predatoren de minste kans hebben, beter gezegd de grootste moeite moeten doen om in zo'n nest te komen.

Het is vandaar dat bij bepaalde soorten de buidelvormige nesten aan zelfs vrij lange kabels hangen; dat de ingang bestaat uit een lange smalle pijp en/of dat die ingang zich helemaal aan de onderzijde van een nest bevindt. Hoe dan ook, rovers van eieren en jongen zal het nooit gemakkelijk zijn om hun slag te slaan. Vooral slangen zijn geduchte vijanden van de wevers.

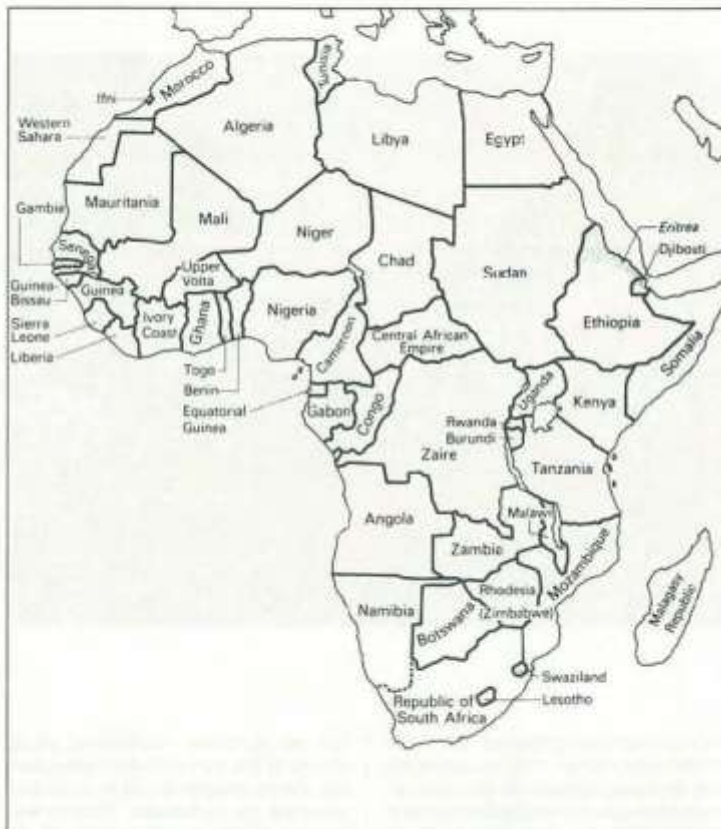
Een vrij algemeen verschijnsel bij de wevers is dat de mannetjes polygaam zijn, dat wil zeggen dat ze er meerdere vrouwtjes op na houden. Slechts een beperkt aantal is monogaam. Bij de polygame soorten zijn het de popjes die de eieren bebroeden en de jongen grootbrengen. De man gaat door met bouwen, paren en zingen tot zijn hormonen het signaal 'rust' afgeven. Het prachtkleed verdwijnt en hij wordt weer één met de rest.

Van de hierbij afgebeelde **Buffelwever**, **Bubalornis albigularis**, zijn er twee verschijningsvormen in drie rassen. De nominatievorm, **B.a.albigularis**, is de witsnavelige variant. Het ras komt voor van Senegal tot Ethiopië, Noord Oeganda en Kenia. Ze zijn 24 cm groot en dat is voor een wever een flink formaat.

Man en pop zijn uiterlijk nagenoeg gelijk van kleur, overwegend zwart dus met witte tekening in voornamelijk het vleugeldek door de wit gezoomde dekveertjes en op de flanken doordat de flankveertjes aan de basis wit zijn. Buiten de broedtijd heeft de man een zwarte snavel, tijdens de broedperiode is die snavel wit en aan de basis sterk uitgegroeid, dan zit er als het ware een flinke

bobbel op. Jonge vogels zijn donkerbruin met witachtige vlekken op borst en flanken. De twee andere rassen, **B.a.intermedius** welke voorkomt in Zuid Ethiopië, Somalia, Kenia en Zuid Tanzania en **B.a.niger** welke domicilie heeft in Zuid Angola tot Mozambique en in Transvaal, hebben een geelachtige tot oranjekeurige snavel. Hun grootte is eveneens 25 cm. Bij deze twee rassen is er wel enig verschil in de verschijningsvorm van man en pop. De vrouwtjes zijn donkergrijs tot grijsbruin op het bovendek en de onderzijde is witachtig en bestrept, de snavel is zwart. Alle jonge vogels gelijken aanvankelijk op volwassen poppen maar de jonge mannen laten zich echter al spoedig kennen door hun geleidelijk aan oranje rood wordende snavel. Bij de jonge poppen is de snavel hoornkleurig.

De Buffelwevers bewonen droge steppen maar ze zijn ook in kultuurgebieden en in de rietkragen van wateren en moerasgebieden aan te treffen. Naast allerlei zaden nemen ze ook parasieten op welke ze van de huid van buffels en ander vee pikken, terwijl ze eveneens de vliegen die zich in ruime aantallen op en rond de 'buffelvlaaien' bevinden oppikken.



Door in eerste instantie de mannetjes worden grote omvangrijke nesten gebouwd op een basis van doornige takken. Meestal gebeurt dat in bomen, maar het kan net zo goed op en rond de porcelainen geleidedoppen van een telegraafpaal zijn. Zo'n takkennest kan wel een middellijn hebben van 1 tot 1.50 meter. In dat nest worden van grasstengels en plantevezels meerdere feitelijke nesten gemaakt, voor elke pop een, want ook mannelijke buffelwevers houden er meerdere vrouwtjes op na, zijn polygaam. Een legsel bestaat uit 1 tot 3 eieren die een witgroenachtige schaal kleur hebben en sterk met bruine en grijsachtige vlekken en punten getekend zijn.

De Kastanjebruine wever, *Ploceus rubiginosus*, komt in twee rassen voor, namelijk *P.r.rubiginosus* in Ethiopië, Somalië, Oeganda, Kenia en Noord Tanzania en *P.r.trothae* in Zuidwest Angola en Noord Namibië. De foto toont u een mannelijke vogel in prachtkleed. Buiten de broedperiode gelijken de mannetjes sterk op de poppen en zijn dan musachtig bruingrijs van kleur met een zwartachtige bestreping op het boverdek en een witachtige wenkbrauwstreep. Op de onderzijde zijn ze geel tot geelbruin van kleur, witachtig op de keelstreek en op het midden van de onderbuik. Hun lengte is ongeveer 15 cm.

Ook deze wevers nestelen in kolonieverband, echter niet in van appartementen voorziene takkennesten maar in separate meestal in acacia's gevlochte bolvormige nesten. De mannetjes houden er meerdere vrouwtjes op na die zich tijdens de broedperiode in hun eentje bezig houden met broeden en grootbrengen van de jongen. Deze

jongen worden met veel levend voedsel grootgebracht. Eenmaal volwassen eten ze ook zaden.

De hier besproken wevervogels zijn beslist geen algemeen voorkomende soorten bij de vogelliefhebbers. Ze worden maar zelden ingevoerd. En in tegenstelling tot vele andere weversoor-

ten is er mij van een geslaagde kweek niets bekend alhoewel Rutgers schrijft dat in de Dierentuin in Berlijn zulks wel gelukt zou zijn maar verder geen details vermeldt. Wel heb ik gelezen dat ze in de volière goed gehouden kunnen worden, ook samen met andere soorten en ze zich op den duur vertrouwelijk opstellen.

Nagels knippen

Vogels in kooien en volière o.a. nonnen, kunnen soms wel eens last hebben van te lange nagels omdat een natuurlijke afslijting niet altijd plaats kan vinden.

Lange nagels kunnen voor vogels en enorme handicap, ja zelfs levensgevaarlijk zijn. Vandaar dat we die nagels moeten knippen.

We nemen de vogel op de rug in de handpalm en met duim en wijsvinger van diezelfde hand houden we een van de pootjes vast.

Met de andere hand hanteren we het schaartje.

Voor we knippen houden we het nageltje even tegen het licht en zien dan daarin een rood aertje, dat is de bloedlijn; het leven. Daarin moeten we niet knippen, we blijven er dus vóór. Mocht dat bloedlijntje toch worden geraakt en begint het teentje te bloeden, dan wat jodium aanbrengen om infectie te voorkomen.



Over Harzers

90 punten en meer.

W.J.P. Vermelj.

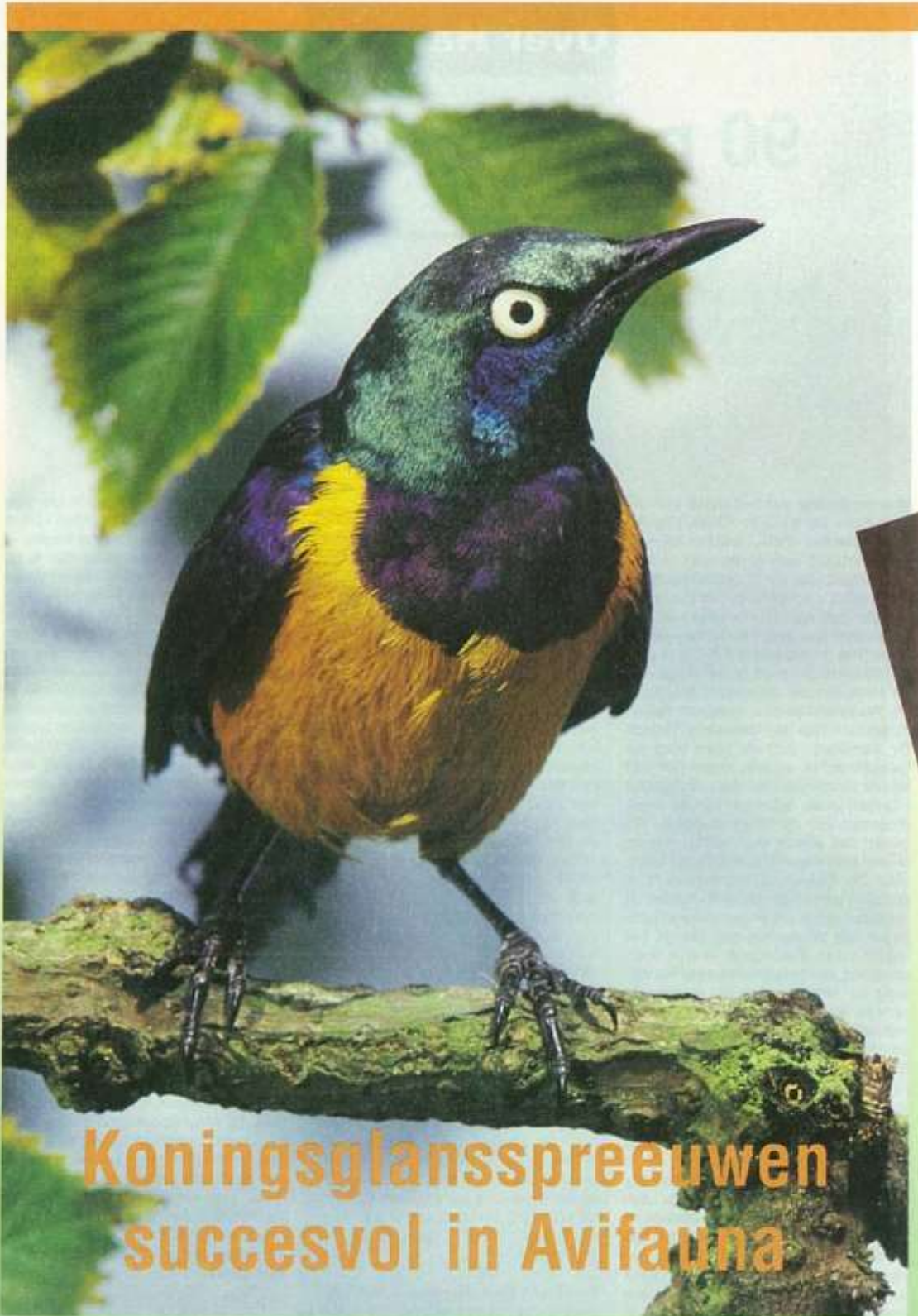
Naar aanleiding van het stukje over de 90 punten en meer in "Onze Vogels" van december 1990, hebben mij een aantal vragen bereikt die een nadere verklaring verdienen. Voordat ik hiermee begin wil ik u eerst op de hoogte brengen van een aantal ontwikkelingen die in het afgelopen seizoen hebben plaats gevonden. In november 1990 is er een bijeenkomst geweest tussen Belgische en Nederlandse harzerkeurmeesters. De Nederlandse keurmeesters waren op persoonlijke titel aanwezig. Tijdens de discussie, aan de hand van de meegebrachte vogels, werd het wel steeds duidelijker dat onze Belgische vrienden in de redenatie van de keurmeesters van de NBvV meegaan. Zij vinden het alleen erg moeilijk om de fictieve grens van 90 punten los te laten. Door de Belgische keurmeesters is besloten om wel boven de 90 punten uit te keuren, maar onder aan de keurlijst te zetten dat 90 punten nog steeds het maximum is. Persoonlijk vind ik deze oplossing een tussenvorm naar het volledig los laten van de 90 punten. In principe wordt er nu ervaring opgedaan met het keuren volgens de theorie en is de stap verder niet zo groot. Ook in Duitsland is de discussie over de 90 punten en de meerdere toeren van de vogel in volle gang. Het blijkt echter, dat elke auteur, die over de 90 punten en meer schrijft, in hun artikel teruggrijpt naar afspraken die in de jaren 20 in Kessel gemaakt zijn. Daar is het hedendaagse keursysteem in feite aan opgehangen, want op die bijeenkomst van Duitse keurmeesters is de beroemde en beruchte grens van 90 punten ingesteld, dit ondanks het feit dat de harzer vogel toen, nog meer als nu, meerdere toeren bracht en meerdere toeren in

zich had als nu op de keurlijst staan. In de loop van de jaren zijn er heel wat toeren uit de harzervogel gekweekt of door kwekers geboycot, met het gevolg dat men nu spreekt over een viertoeren vogel met klingels maar volgens de theorie zonder kloeken. Het loslaten van het systeem kan tot gevolg hebben dat deze oude toeren weer in onze vogels, door gericht kweken, terugkeren. Wat in de Duitse literatuur ook opvalt is de discussie over een betrekkelijke eenvoudige toer, namelijk de klingel en klingelrol. De huidige manier van het keuren van de klingel, is standaard 3 of minder of geen punten, maar ook deze toer kent variaties waardoor de toer meer verdient dan 3 of minder of geen punten. Ten aanzien van de klingel dient echter wel vermeld te worden, dat er onder keurmeesters in het algemeen nogal eens gediscussieerd wordt over het feit of men nu praat over een klingel op i of dunne u, wat can een dunne holrol zou zijn. In de theorie staat dat de klingel altijd op de klinker i gebracht dient te worden en verbinding met de medeklinkers h of l. Bij de klingelrol komt ook nog de medeklinker r erbij waardoor de toer een rollend karakter krijgt en dus een roltoer wordt. Bij de discussie draait het dan om het gegeven wat is i en wat is dun u, wat heel dichtbij de i ligt. Maar nu begin ik al over onderdelen van het lied te schrijven, wat echter niet mijn bedoeling is, maar wat evertueel in een later stadium kan gebeuren. Het ging mij er alleen om u op de hoogte te brengen van wat er in de omliggende landen gebeurt op het Harzerfront.

Een vraag die mij gesteld is naar aanleiding van het vorige artikel was, is de

hedendaagse harzervogel in de loop van de jaren beter geworden. Deze vraag moet ik met een volmondig ja beantwoorden. In de jaren dat ik nu vogels keur, zie ik duidelijk een stijgende lijn. Het is een lijn die langzaam maar zeker omhoog gaat. Wat versta ik nu onder het beter worden van de zang van de harzervogel? Dit wil ik in twee onderdelen uitsplitsen namelijk de diepte van de toer en de variatie van de toer. In het begin van mijn keurmeesterschap brachten veel vogels hun lied op een en dezelfde klinker U, O of OE. De U en de O overheersten, uitzonderingen daar gelaten. De laatste jaren ben ik steeds meer vogels tegengekomen die hun lied op de OE brengen, welke volgens de theorie de beste vorm is. Dit is denk ik ook een van de oorzaken, zoniert de oorzaak dat er problemen met de 90 punten grens ontstaan zijn. Bij het schrijven van dit artikel bedenk ik mij nu ook dat de lengte van sommige toeren toegenomen zijn naast de diepte. Bij de variatie in de toer denk ik aan het spelen met de klinkers O en OE en de medeklinker van de toer. Hierdoor ontstaat een samenspel welke de toer in waarde coet toenemen.

Denk maar aan koelerende en sproedende holrollen, schroevende en kloekknorren, vallende en stijgende holklingels, de machtige doefluit, de kloeken en de kloekrollen, klingel en klingelrollen. Hoe groter de variatie in de toer, hoe groter de variatie in het lied, hoe meer een vogel op onderdelen kan verdienen in de punten. In een volgend artikel wil ik ingaan op deze variaties en de vraag wat is voldoende, goed en zeer goed.



**Koningsglansspreeuwen
succesvol in Avifauna**

DA

11

In het najaar wordt ons vogelpark in de volksmond wel eens gekcherend "het spreeuwenpark" genoemd. Dit naar aanleiding van het feit dat de inheemse spreeuwen (*Sturnus vulgaris*) die zich aan het groeperen zijn, om aan de trek te gaan beginnen, het park als nachtelijke rusplaats gebruiken. Dit levert de nodige overlast op. Ze produceren met elkaar enorme hoeveelheden ontlasting, welke een zeer onaangename geur door het park verspreidt. Wanneer u toevallig uw auto onder zo'n "slaapboom" parkeert, lijkt hij wel totaal overgespoten te zijn. Helaas is het resultaat niet fraai. Ondanks deze overlast is er toch ook nog een positief punt te noemen. Het is namelijk een prachtig gezicht om de spreeuwen in grote getallen aan te



zien komen vliegen; prachtige duikvluchten makend in de bomen belandend. De spreeuw op zich is een prachtige vogel, als u dat maar wilt zien. Over prachtige spreeuwen gesproken, van de Koningsspreeuw ziet iedereen de schoonheid wél. Deze prachtige spreeuw uit Afrika (*Cosmopsarus regius*) is naar mijn persoonlijke smaak een van de juweeltjes in ons vogelpark. Toen een aantal jaren geleden de gelegenheid zich voordeed om een aantal van deze spreeuwen aan te schaffen, twijfelden we geen moment, we kochten 8 vogels. We kopen, wanneer de mogelijkheid zich voordoet, het liefst meerdere exemplaren van een soort, omdat je dan gemakkelijker goede broedparen kan samenstellen. We plaatsen ze met z'n allen in een voliére, en al snel domineerde één stel over de

andere vogels. Deze zes werden uitgevangen en in de vrije vlucht afdeling van de Martinus hal geplaatst. Het verschil tussen man en vrouw is aardig te zien. De man is over het algemeen grover en heeft een langere staart. Het lijkt me overigens niet nodig om een gedetailleerde beschrijving van deze vogels te geven, ik wil het houden bij de hoofdkleuren. Deze zijn metalliek groen, blauw, purper en geel. Het overgebleven stel huist in een voliére van 3m x 3m x 3m. Deze is rijk beplant met ficussen, bromelia's en gatenplanten. Grondbedekking bestaat uit zand en

tuin-aarde. Een klein vijvertje wordt dankbaar gebruikt als badgelegenheid. De medebewoners voor ons "koningsspreeuw" zijn: 1-1 Zonneral (*Eurypiga helias*) 3-3 Vorkstaart plevier (*Glareola pratincola*) 1-1 Oranjebruik fruitcuij (*Phalopus iozonus*). Qua manier van nestelen zijn dit geen concurrenten van elkaar, dat moeten we namelijk altijd vermijden! In de voliére hadden we een aantal verschillende nesten opgehangen. De interesse ging al snel uit naar een nest hoog in de voliére, verscholen achter een ficus benjamini. Als nestmateriaal verstrekte we grassen e.a. plantaardig materiaal. (Nest: lang 43 cm, diep 38 cm, invluggat 5 cm, diameter 20 cm) Zelf zoeken ze het nodige materiaal in de voliére op, vooral kleine veertjes worden graag gebruikt. Niet alleen uit het feit dat de spreeuwen nestmateriaal verzamelen kun je opmaken dat ze in broedstemming komen, ook aan hun gedrag valt dit te merken. De man begint melodieuze ge-

luidjes te maken en start met indruk te maken op het vrouwtje. Vooral aan z'n pupillen kun je zien dat hij het vrouwtje probeert te versieren. Hij vergroot en verkleint ze, gezeten vlak voor het vrouwtje. Ons stel begon in de zomer van 1989 met het inspecteren van het restblok. Ze brachten het beschreven restmateriaal naar binnen, en na een poosje was ik één van de vogels kwijt! Ik besloot in het nest te kijken en daar zag ik 4 lichtblauwe, bruingestippelde eitjes liggen. Met recht kan ik "zag" zeggen, want vlak na mijn nestcontrole lagen de eitjes op de grond! Ik had mijn lesje geleerd, pas nooit nestcontrole toe bij Koningsspreuwen want dat is vragen om problemen, tenminste wel bij ons stel in Avifauna. Onze ervaring leert dat deze spreeuwen enorm snel reageren op allerlei veranderingen binnen en buiten de voliére. Zo gebeurde het eens dat een Koningsspreeuw uit de vrije vlucht afdeling ontsnapte naar de kant van ons broedstel en daar bovenop de voliére ging zitten. Dit stoorde het stel in zulke mate, dat ze gelijk reageerden met het uit het nest gooien van de jongen. Die zomer volgden er nog een paar legfels, maar ondanks het feit dat er geen nestcontrole meer werd toegepast, werden de eieren en/of jongen steeds opnieuw uit het nest gegooid! De vogels vielen in het najaar in de rui, en voor 1989 was het broedseizoen voorbij. In 1990 toonden de vogels weer interesse voor het restblok en wij zorgden weer voor nestmateriaal. Dit begonnen ze samen naar het nest te brengen. Als we de hoeveelheid nestmateriaal vergelijken met bijvoorbeeld die van de Driekleursspreuwen (*Spreo superbus*) dan brengen de Koningsspreuwen een bodempje aan, terwijl de Driekleuren hun halve blok vol slipen! Ook nu veranderde het gedrag van de vogels duidelijk en spoedig zat er dan ook één van de vogels in het nest. Wijs geworden van de ervaringen in 1989 liet ik de vogels rustig hun gang gaan. Ik noteerde 16 april als vermoedelijke datum van het eerste ei en rekende uit dat (broedtijd is ± 14 dagen) de datum van uitkomen ongeveer begin mei moest zijn. Man en vrouw wisselen elkaar af met het bebroeden van de eitjes. Wel moet ik vertellen dat we ondertussen iets in de voeding hadden veranderd, waar ik persoonlijk het toen behaalde succes verantwoordelijk voor wil stellen. In plaats van gemalen vlees voerden we nu Tahoe, een soja stremsel. Dit is eiwitrijk en tevens erg schoon (d.w.z. zonder voor de vogels schadelijke bacteriën). De spreeuwen eten het graag en andere moeilijke houdbare vruchteneters gedijen er ook goed op.

Wetenswaardigheden.

Op 1 mei zag ik blauwachtige stukjes eischaal in de volière liggen. De eitjes waren dus uit. We vermeden nog steeds elke vorm van controle, bang als we waren voor verstoring. Om de juiste hoeveelheid voer te kunnen verstrekken moesten we dus een schatting maken. Aangezien het oude stel vrij veel meelwormen voerde, hielden we het op drie jongen. Naast het normale menu, zeer fijn gesneden fruit, universeel, insektenpaté en tahoe, voerden we nu vier maal per dag extra meelwormen, tahoe en fijn gesneden vruchtencocktail uit blik. De oude vogels waren erg argwanend wanneer ik voor de volière bleef staan kijken om te zien of de oude vogels voerden. Ze bleven niet zolang bij het nest vandaan totdat ik doorgelopen was. Na 11 dagen hoorde ik de jongen duidelijk piepen wanneer ze gevoerd werden. Op 22 mei komt er een kopje uit het nestblok gluren en het is 2 dagen later als de eerste Koningsglansspreeuw uitvliegt. Dit is ook voor het eerst in de geschiedenis van vogelpark Avifauna. De oude vogels zitten nu ook weer heel zachtjes te fluiten, het lijkt erop dat ze de overige twee jongen (na het uitvliegen van het eerste jong heb ik toch in het nestblok gekeken) zo uit het nest willen lokken. Na 2 dagen zijn deze dan ook uitgevlogen. Helaas overleed er al snel een jong. De jonge spreeuwen zijn dof van kleur en hebben een korte staart. Na 4 maanden beginnen ze door te kleuren, de glans verschijnt het eerste op de kop. Na 19 dagen zag ik ze zelfstandig meelwormen eten maar ze blijven nog een lange tijd bij de ouders om voer bedelen. Wat mij wel verbaasd heeft is, dat ik tijdens de periode dat de jongen in het nest lagen nooit een oude vogel met een "Pakketje" poep het nest uit heb zien komen. Iets wat ze toch regelmatig moeten doen om het nest schoon te houden. Misschien waren ze bang om zich te verraden. Nu, in 1991 kunnen we de balans opmaken van het broedseizoen 1990. Van de in totaal zes jongen die we gefokt hebben, zijn er nog drie over. Een resultaat wat nog niet helemaal is wat het zou moeten zijn, maar als we bedenken dat we na al die op de grond gegooide jongen en/of eieren weinig hoop meer hadden op succes, dan is elk zelfstandig jong op zich al een hele verademing.

Voor evt. verdere informatie kunt u schriftelijk terecht bij Vogelpark Avifauna, Postbus 31, 2400 AA Alphen a/d Rijn.

LICHT

Hoeveel lichtpunten moeten we in het vogelverblijf aanleggen; met andere woorden hoe sterk moet de verlichting zijn ???

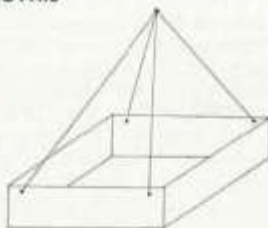
Het is min of meer afhankelijk van de vorm van het verblijf, maar globaal gesteld moeten we uitgaan van een sterkte tussen 500 en 1000 LUX.

Lichtsterkte wordt uitgedrukt in LUX en om die lichtsterkte te bepalen moeten we uitgaan van de formule: Lichtsterkte = Lichtstroom uitgedrukt in LUMEN gedeeld door Oppervlakte dat in m² moet worden uitgedrukt. Resumerend, LUX = LUMEN : m².

Een veel gebruikte TL buis is kleur nummer 83, maar ook kleur nummer 84. Beide stralen een neutraal witte kleur uit en hebben een hoge lichtopbrengst. Ook zijn er TL buizen die het daglicht benaderen, maar deze zijn wat duurder in aanschaf. Hoe dan ook, er is voldoende keus.

Van elk type is niet alleen het aantal watts bekend maar ook de lichtstroom. Gaan we er van uit dat het vogelverblijf een oppervlakte heeft van 20 m² en de keus is gevallen op TL buizen van 36 watt nummer 84. Die buis heeft een lichtstroom van 3450 LUMEN. Welnu, de lichtsterkte (LUX) is lichtstroom (LUMEN) 3450 gedeeld door Oppervlakte (m²) 20 = 172.5. Dit betekent dat in deze ruimte 4 TL buizen van 36 watt nummer 84 moeten worden gemonteerd, waardoor een lichtsterkte wordt verkregen van 690 LUX.

MUISVRIJ



H. Veerman in Volendam heeft een schoonzoen die vogels houdt en mede daardoor erg veel last had van muizen. Had, inderdaad, want dank zij een opgehangen voertafel met flink opstaande kanten, was er voor de muizen geen droog zaad meer te verdienen. De voertafel is gemaakt van 2-3 mm dik plexiglas. Oppervlakte 50 x 40 cm en een opstaande rand van 13 cm. Eigenlijk een soort bak dus. Alle delen zijn met transparante siliconenkit aan elkaar

verlijmd. Voor het kitten de randen goed schoon en vetvrij maken. Na het kitten de zaak enkele dagen laten uitwerken. Met een gloeiende spijker brengen we in voor- en achterwand elk twee gaatjes aan, zoals aangegeven op de tekening. Let op, de gaatjes niet boren, er is grote kans dat dan het materiaal gaat scheuren. In de vier gaatjes brengen we een haakje aan en daaraan komt dan een koordje, elektriciteitsdraad of kettinkje waaraan de tafel komt te hangen. Op de tafel of zo u wilt in de bak komen dan de zaad- en andere voerbakjes te staan. Resultaat: Veermans schoonzoen muisloos!

Wellicht een ook voor u bruikbare tip waarbij zij opgemerkt dat de maatvoering in het voorbeeld geen vaststaand gegeven is, u bent daar vrij in.

AMINOZUREN

Aminozuren zijn bouwstenen van eiwitten. Men kent er een 22 waarbij men onderscheid maakt in essentiële en niet essentiële. De essentiële aminozuren moeten in de vogelvoeding aanwezig zijn. In een gevarieerde zaadmengeling is normaliter al veel van de minimaal noodzakelijke eiwitbestanddelen aanwezig. Aanvulling daarop door middel van een goed eivoer is aan te bevelen. Soms worden eiwitbestanddelen - aminozuren - toegevoegd aan fabrieksmatige opfokvoerders. In die gevallen gaat het om milligrammen per 1000 gram en dus voor de vogel liefhebber zelf, onmogelijk om zelf te doseren en te mengen. Laten we het maar houden op een goede zaadmengeling met een vertrouwd opfokvoer.

KALK

Nieuwe volières op de juiste wijze beplant hebben aanvankelijk een mooi aanzien. Frisse planten die goed groeien. Na verloop van jaren loopt dat groen meestal hard terug. De planten tieren niet meer. Wat kan de oorzaak zijn. De voeding is door de planten uit de grond gehaald en bovendien is die grond, mede ook tengevolge van de ontlasting van de vogels, vaak sterk verzuurd. Omspitten gebeurt nog wel eens, maar bemesten is er vaak niet bij. Toch is het aan te bevelen om dat ook eens te doen er het beste, vooral omdat we meestal te maken hebben met verzuurde grond, kunnen we daarvoor kalkmeel gebruiken. Kalkmeel is onschadelijk voor de vogels en goed voor de planten. Op die manier kunnen we best wel een fris groene volière houden.

E I E R E N

Door: Prof.dr. Anthonie Stolk.

Sommige vogels kunnen we om zo te zeggen net zoveel eieren laten leggen als we willen. We nemen ze dan een beetje in de maling, via het zogenaamde 'melken'. Haalt men bij de Kievit alle eieren uit het nest, op één na (soms wordt hiervoor ook een aardappel in het nest gelegd) dan vult het vrouwtje het legsel steeds weer aan tot het compleet is. In de dierenwereld vecht men nu eenmaal elke dag om zijn bestaan en de voortplanting speelt daarbij een belangrijke rol. Zo legt de tot de spechtvogels behorende draaialhs soms wel 62 eieren, in plaats van de gebruikelijke acht tot tien. Bij sommige vogels, zoals de torenkraai of de kauw, komen meer eitjes in de eierstok tot rijping dan er gelegd worden. Een soort noodvoorraad. Er worden maar vijf tot zeven eieren gelegd, maar er komen er zestien tot 35 tot rijping. Die reservevoorraad speelt ook een rol bij het opvoeren van de produktie bij kippen- en eenderassen. Hier heeft men ongeloflijke resultaten bereikt. Ware kampioenen zijn de witte leghornhennen met 353 eieren per jaar. In de vrije natuur loopt het natuurlijk zo'n vaart niet, maar toch kan elk vrouwtje de eierproduktie verhogen als dat nodig is, bijvoorbeeld na bosbranden, overstromingen of andere natuurrampen. Eieren leggen is niet gezond. Een vogel die maar één ei per jaar produceert, leeft meestal langer dan een soort met twaalf eieren per jaar. Grote roofvogels kunnen wel zeventig worden en zij houden de soort met heel weinig eieren in stand. Hetzelfde geldt voor middelgrote soorten als raven en papegaaien. Een kip daarentegen legt in acht jaar soms wel 1500 eieren. In de eerste levensjaren worden de meeste eieren gelegd. Bij vogels die er op jeugdige leeftijd veel leggen, neemt de produktie sneller af dan bij vogels die rustig begonnen zijn. Zo presenteert een kalkoen het eerste jaar trots wel 77 eieren, maar als ze vijf is, haalt ze er nog maar 28. Ook de natuur kent gekleurde eieren. De zeekoet heeft bijvoorbeeld witte, bruine en groenblauwe eieren. Ze lijken wel van verschillende vogelsoorten. Waarom dit paaseffect in de natuur? Sommige onderzoekers zeggen dat de vogels zo hun ei beter herkennen, maar volgens anderen is dit onjuist, omdat een vogel zijn broedplaats herkent en niet het ei. Zo gaat een zilvermeeuw rustig op vreemde eieren zitten. En vogels die in kolonies broeden, zoals reigers en pinguïns, pikken zo hun eigen ei eruit, hoewel ze allemaal hetzelfde zijn. Camouflage is een mogelijkheid om eieren te beschermen. Wie wel eens eieren van een plevier op een kiezelstrand heeft gezien, weet hoe verbluffend goed die gecamoufleerd zijn. Je ziet ze niet,

terwijl je er bovenop staat. En bij de Kievit verbaas je je helemaal. Hier komen zelfs bodemverschillen in de kleur van het ei tot uitdrukking. Op leemgrond is een kievitsei geelgetint, terwijl het op kleigrond meer groen is. Eieren van grote vogels, zoals ooievaars en flamingo's, zijn meestal wit. Camouflage is hier overbodig, omdat deze vogels sterk genoeg zijn om hun ei te verdedigen. Ook holenbroeders hebben geen camouflage nodig. Daarom hebben deze vogels, zoals de ijsvogel, specht, motmot en de todie, witte of blauwachtige eieren. In het algemeen zijn goed verdedigde en beschutte eieren wit en hebben onbeschermde eieren camouflagedeuren. Maar er zijn uitzonderingen. Mezen zijn holenbroeders, maar ze hebben gevlekte en gespikkelde eieren. Dat komt omdat ze van oorsprong open-nest-broeders zijn en de natuur 'even' tijd nodig heeft om zich aan te passen. Ooit zullen ze wel witte eieren leggen. Het omgekeerde komt ook voor, zoals bij sommige soorten papegaaien, die niet meer in een hol, maar in open nesten zijn gaan broeden: hun eieren zijn nog steeds wit. Eieren hebben niet voor niets een bepaalde vorm. De meeste eieren liggen in een nest en hebben daar geen last van de wind. Bij de zeekoet die wel de pinguïns van de noordelijke zeeën wordt genoemd, blijkt dit anders te zijn. Zijn ene ei ligt op de kale rots, waar het door een plotselinge windvlaag over de rand kan rollen en te pletter vallen. De natuur verweert zich tegen die dreiging door eieren een speciale vorm te geven. Zo is het ei van de genoemde zeekoet tolvormig en langgerekt. Daardoor rolt het niet weg, maar draait het slechts een onbetekenend klein beetje door de wind. Je kunt zeggen dat het ei door zijn tolvorm een korte draaicirkel heeft. We kunnen dit thuis zelf testen door (gekookte!) kippen-eieren over de tafel te laten rollen. Kippen-eieren zijn heel verschillend in vorm en grootte en hierdoor kan het verschil in draaicirkel op een leuke manier aanschouwelijk worden gemaakt. Hieruit blijkt weer eens goed, dat het in de natuur nooit om de schoonheid op zich gaat. Een bepaalde vorm of kleur heeft altijd een functie. Vrijwel iedereen weet dat een ei een spitse en een stompe pool heeft. Waarom? Een ei wordt bij kippen in 84 procent van de gevallen met het spitse eind naar voren gelegd, omdat dat makkelijker is. Vermoedelijk is dit bij in het wild levende vogels ook het geval. Precies tegenovergesteld aan zoogdieren, ook mensen dus, die het op de moeilijkste manier doen, omdat bij hen het breedste deel het eerst komt. Eieren moeten in een nest zo weinig mogelijk ruimte innemen. Daarom liggen tol- en peervormige eieren in een cirkel met de spitse pool naar het midden toe. Ook dit

kan thuis weer proefondervindelijk onderzocht worden, door er een ijzerdraadje omheen te leggen. Draait men de eieren nu om, dus met de stompe pool naar binnen, dan nemen ze meer ruimte in. Het ijzerdraadje past er nu niet meer omheen. Eens moet de eerste vogel het eerste nest hebben gebouwd. We weten niet wanneer en hoe. Waarschijnlijk is er sprake van een ontwikkelingsgeschiedenis, waarbij de eerste eieren gewoon op de grond werden gelegd. De volgende stap was dat het legsel beschermd moest worden. Eieren vormen tenslotte van oudsher voor vele rovers een gewaardeerde lekkernij. De meest eenvoudige manier van beschermen was natuurlijk op het ei gaan zitten. Dat kon als de vogels een bruinachtig grijs verkleed hadden, dat een goede camouflage biedt. Ook tegenwoordig broeden nog veel vogels-oorten zo. De grondbroeders ontdekten dat hun legsel kwetsbaar was als ze er even niet op zaten. Gaandeweg gingen ze het dan bedekken met graspollen. Ook leerde een groot aantal soorten de beschermingsmogelijkheden van steile rotswanden en eilanden kennen, alsmede de veiligheid van rotsrichels en holle bomen. Een groot aantal soorten leerde ook zelf broedholten in boomstammen hakken of in de bodem uitgraven. Vogels hebben een groot aanpassingsvermogen. Doordat er niet genoeg holle ruimten in de bomen waren, gingen ze proberen hun eieren op takken te leggen. Dat ging natuurlijk mis. Zo kwamen ze er toe met behulp van takjes een soort platform te maken, waar het legsel beter op bleef liggen. Bij de behendigste soorten kwam men tot de ontwikkeling van gevlochten kommetjes uit allerlei plantedenen. Die werden van een doelmatige isolerende bekleding voorzien: haren, veertjes, zaadpluis en vezels. En nu zie je soms zulke fraai geconstrueerde nesten, dat ze slechts onze grootste bewondering verdienen. Het mechanisme dat bij verlies van eieren voor extra eieren zorgt, is ingewikkeld. Waarschijnlijk blijven de eierstokken eieren maken tot ze een signaal krijgen dat het niet meer hoeft. Dit signaal wordt vermoedelijk door de 'broedplek' gegeven, een gevoelig, aan de buikzijde gelegen, verenloos gebied. Dat stelt via het hersenaanhangsel of de hypofyse in werking, dat de eierenproduktie remt. Maar wanneer eieren verloren zijn gegaan, kan het weer een signaal geven, dat juist aanzet tot nieuwe eivorming. Roofvogels, futen, duiven en de meeste zangvogels hebben één zo'n broedplek. Steltlopers en meeuwen hebben er om nog onbekende redenen wel drie. Wanneer bij vogels het mannetje meebroedt, blijkt dat ook zo'n broedplek te hebben, terwijl hij uiteraard geen eieren produceert.

“De kweek van de

Ook dit deel gaat verder met de onderdelen die het type van de grasparkiet beïnvloeden. Want een goed type moet een grasparkiet zijn die praktisch op alle onderdelen de standaard dicht benadert. Bij de meeste grasparkietenkwekers gaan er jaren overheen om hier een goed inzicht te verkrijgen. Het herkennen van een goede kleur en tekening hebben de meeste kwekers wel gauw onder de knie. Maar een grasparkiet wordt wel voor 65% op z'n formaat en type beoordeeld.



Foto no. 1

Hier zien we een albino man met een goede kopstand en een mooie snavelplaatsing, ideaal is dat de snavel zoveel mogelijk tussen de bevedering valt. Deze albino man heeft een mediumbuff bevedering. De kop moet iets breder zijn en ook de welving boven de ogen is nog niet optimaal. Dit is een albino met goede T.T.kwaliteit, maar is ook een bruikbare kweekvogel.

Tekst en tekeningen: Harry van Doorn
Foto's: Harry van Doorne.

De onderdelen die het type beïnvloeden zijn:

C. Formaat ± 22 cm

Zodra een grasparkiet groter of kleiner is dan 22 cm krijgen we direct een ander type. Zelf ben ik er geen voorstander van om een grasparkiet te kweken die groter is dan 22 cm. Als men toch groter dan 22 cm lengte wil gaan, dan haalt u zich onnodig moeilijkheden op de hals. Het wordt dan veel moeilijker om aan een grasparkiet te komen die aan alle eisen voldoet. Groter kweken dan 22 cm is op zich zelf niet zo moeilijk, we koppelen dan groot x groot. U zult dan gauw merken dat de grootte van de kop niet meer in verhouding is tot het lichaam, de kop wordt dan ten opzichte van het lichaam te klein. Zoals u weet is de kopgrootte, kopstand en de kopvorm erg bepalend voor het type. Een goed type kweken is namelijk het aller-moeilijkste wat er is.

D. Kopvorm

De kopvorm beïnvloedt voor een erg groot gedeelte het type wat u wilt gaan kweken. Bij dit onderdeel denken we aan een goede welving boven de snavel en ogen. Dit wordt vooral bepaald door de schedelvorm, de soort bevedering en de groeirichting van de bevedering. Op de tekening zien we een voorbeeld van een goede kopvorm.

E. Kopstand

Alleen een goede kopvorm is niet voldoende, de kop moet ook nog in de goede stand staan. De kop moet als het ware iets voorover hellen, dit beïnvloedt ook weer de inplanting van de snavel. De snavel moet kort en breed zijn.

F. Nek, overgang kop/lichaam

De grasparkiet moet een brede en korte nek bezitten. Aan dit onderdeel wordt door veel grasparkietenkwekers te weinig aandacht besteed. Dit onderdeel wordt beïnvloed door de lengte van de nek en de soort bevedering, de ideale nek bevedering is mediumbuff.

deale grasparkiet"



Foto no.2

Hier zien we een opaline cinnamon lichtgroene pop van 5 weken oud. Bij jonge grasparkieten kunnen we al gauw de kwaliteiten zien. Van deze jonge pop kunnen we zeggen, dat deze een goede koplengte heeft en een mooie ooglijn. Goede brede kop, bij poppen mogen de koppen wat platter zijn, dit is een poppen kenmerk. Deze pop heeft de ideale bevedering en groeirichting van de bevedering op de kop



No 1, is natuurlijk het ideaalbeeld van een goede overgang kop/ lichaam (nek), deze heeft ook een brede bovenbouw. Daardoor ontstaat er ook een betere wigvorm van het lichaam. Door een goede bovenbouw ontstaat er meer ruimte voor een betere stippenverdeling.



No 2, Hier zien we een grasparkiet met een smalle bovenbouw en daardoor een slechte overgang kop/ lichaam. Van de huidige t.t. grasparkieten zien er 80% uit als no.2. Door de smalle bovenbouw ontstaat er een smaller masker wat het type ook weer nadelig beïnvloed!



Foto no.3

Deze lichtgroene man heeft al een vrij goede welving boven de snavel, ook de kopstand en de snavelplaatsing is mooi. De koplengte is niet helemaal voldoende. De stippen zijn rond van vorm met een vrij goede verdeling, masker moet wel iets dieper zijn.



HET KWEKEN VAN ZEBRAVINKEN

I N L E I D I N G

We weten allen natuurlijk al "bijna alles" van het kweken van zebrafinches. Toch kan het geen kwaad ook hierover nog bij elkaar te rade te gaan om van elkanders ervaringen te leren. Bovendien komen er gelukkig nog regelmatig nieuwe zebrafinchekwekers bij, die zeker graag de fijne kneepjes van het "vak" willen leren. Daarom komen we dus toch weer eens met een artikel over het kweken van zebrafinches. En dan met name zebrafinches, waarmee we aan tentoonstellingen gaan meedoen.

Een gemakkelijk vogeltje ?

Over het algemeen is het vrij gemakkelijk om met zebravinken te kweken en dat gebeurt daarom ook op grote schaal. Toch blijkt het niet mee te vallen om een goede tentoonstellingskwaliteit te bereiken. Iedereen weet dat je niet snel een vogel van 90 punten of meer kunt "brengen". Gemakkelijk is de zebravink wél als het om de huisvesting gaat. Reeds met weinig ruimte is er goed mee te kweken. In een schuur, garagebox of zolderkamer kan al een goede kweekruimte ingericht worden.

Broedkooien

Om gericht met zebravinken te kweken is het nodig de koppels in aparte broedkooien onder te brengen. Een goede maat is 40x40x40 cm. Kant en klare kooien zijn in vele soorten en maten te koop. En niet te vergeten: natuurlijk ook in vele prijsklassen. Als u handig bent kunt u de kooien natuurlijk het goedkoopste zelf maken. Maar of u nu zelf bouwt of kant en klaar koopt, het is altijd belangrijk eerst goede eisen te stellen. Belangrijk is dat de kooien **a)** zo weinig mogelijk naden en kieren hebben. In naden en kieren vestigt zich graag de zo gevreesde bloedluis. **b)** goed te reinigen zijn. Vervuilde kooien kunnen een bron van ziekten worden. **c)** Voldoende licht krijgen. In te donkere kooien zal de zebravink moeilijk tot nestelen komen. Als **dát** wel lukt kan het voeren van de jongen moeizaam gaan. **d)** Voldoende frisse lucht krijgen. In een bedompte ruimte zullen de vogels zich niet prettig voelen, waardoor ook geen goede kweekresultaten behaald zullen worden. (Voor alle duidelijkheid: goede ventilatie is iets anders dan **tocht**. Tocht moet ten alle tijde vermeden worden, want dat kan letterlijk dodelijk zijn. **e)** Lucht moet een goede vochtigheidsgraad hebben. De goede vochtigheidsgraad is 70%. We controleren dit door een hygrometer in de kweekruimte op te hangen. Natuurlijk mag de vochtigheidsgraad wel **iets** schommelen. Bij te grote afwijkingen zullen de eieren uitdrogen, of de jongen zullen in het ei verstikken.

Inrichting broedkooien

In de broedkooi brengen we twee zitstokken aan van 12 mm doorsnede. Deze plaatsen we van front naar achterwand, aan weerszijden van het frontdeurtje. Zo komen plaatsen afstand van de zitstokken ongeveer overeen met de stokken in de TT-kooien. De jonge vogels raken dus van het begin af gewend aan het overspringen over deze afstand en zullen vrij gemakkelijk aan de TT-kooi wennen. Als bodembedekking kunt u kiezen uit meerdere mogelijkheden, zoals **a)** kattebakkorrels. Zorg wel dat u een naturelproduct zonder (kleur)toevoegingen kiest. Voordeel van dit materiaal is dat het veel vocht opneemt, waardoor zelfs na het baden de kooi redelijk droog blijft. Nadeel is dat de vogels het vaak in het nest slopen, waardoor de eieren kunnen uitdrogen. **b)** Hennepvezel. In voor- en nadelen is dit product ongeveer gelijk te stellen aan het vorige. **c)** Schelpenzand. Voordeel van dit materiaal is dat het een schoon product is, waar de vogels niet mee kunnen slijpen. Nadeel is dat het geen vocht opneemt en dus snel vervuilt. Het moet dan ook zeer regelmatig (1x per week) vervangen worden.

Nestelgelegenheid

Meestal gaan de zebravinken vrij gemakkelijk tot nestelen over. We kunnen ze verschillende typen nestkastjes aanbieden. Hierbij is het belangrijk dat de vogels zich er prettig in voelen. Daarnaast is het goed om een type kastje te kiezen, dat gemakkelijk gecontroleerd kan worden en waar we gemakkelijk later de jongen uit kunnen nemen om te ringen. Het meest wordt het "halfopen nestkastje" gebruikt, dat aan alle zijden gesloten is en waarvan de voorzijde voor de helft afgesloten is. Dit kastje kan met of zonder deksel gebruikt worden. Belangrijk is het dat aan de achterzijde een ventilatieopening is aangebracht. Het kastje moet gemaakt zijn van materiaal dat geen geuren afgeeft. Multiplex, board en zeker spaanplaat zijn ongeschikt omdat voor de produktie hiervan lijmsorten gebruikt zijn die (giftige) gassen kunnen afgeven. Ongeverfd

(vuren)hout is zeer geschikt. Ook worden tegenwoordig wegwerpkastjes van karton gebruikt, waarmee goede resultaten bereikt worden. Het bekende traliekastje wordt ook door zebravinken graag gebruikt. Als een koppel geen gebruik wil maken van het verstrekte kastje, geef dan eens een ander type, of zet het kastje op een andere plaats. Na enig "meedenken" van de kweker zullen de meeste koppels echt wel tot nestelen komen. Voor erg onrustige koppels dient het aanbeveling om het nestkastje tegen de voorzijde van de kooi te plaatsen, met de opening naar achteren gericht.

Nestelmateriaal

Het verdient aanbeveling om in het nestkastje eerst een koffiefilterzakje aan te brengen. Dit vergemakkelijkt later het reinigen van het kastje. Bovendien belemmert het de vogels om nestelmateriaal aan zij- en achterkant weer uit het nest te trekken, iets wat sommige vogels zeer fanatiek blijven doen. In dit filterzakje brengen we met de hand kokosvezel aan als basismateriaal. Vervolgens laten we de vogels het nest zelf afmaken met geplozen sisaltouw. Dit verstrekken we in zodanige hoeveelheden, dat het snel door de vogels verwerkt kan worden en dus niet te lang op de bodem van de kooi blijft liggen, waar het immers gemakkelijk kan vervuilen. Het is erg belangrijk om de vogels zelf dit nestelwerk te laten doen, omdat door het nestelen de broeddrift wordt opgewekt en de onderlinge band wordt versterkt.

Broedverloop

Nadat het nest gereed is zal als regel het popje vrij snel gaan leggen. Het aantal eieren kan variëren van twee tot wel acht, maar zal meestal vier tot vijf bedragen. Vanaf het derde ei zullen de zebravinken ongeveer gaan broeden. Vier tot vijf dagen later controleren we met een schouwlamp of de eieren bevrucht zijn. Bij bevruchte eieren zijn duidelijk rode draden in het ei herkenbaar. Blijkt het legsel onbevrucht, dan verwijderen we het en geven de vogels gelegenheid om een nieuw legsel te



produceren. Door deze aanpak voorkomen we energieverspilling van de vogels (broeden gaat ze niet in de koude kleren zitten!) Bovendien verliezen we zo geen tijd. Na dertien broeddagen zullen de jongen uitkomen. Meestal zit er enkele dagen verschil tussen het uitkomen van de eerste en de laatste jonge. Bij de zebra-vink behoeft dit geen bezwaar te zijn, ook de latere jongen worden als regel goed door de oudervogels gevoerd.

Voeding

Als basis beschikken de vogels uiteraard over een tropisch zaadmengsel van goede kwaliteit. Daarnaast krijgen ze dagelijks eivoer verstrekt. In de broedperiode geven we dit eivoer slechts minimaal, omdat een teveel aan eivoer opnieuw eierproductie bij de pop kan opwekken. Ze zal in dat geval het broedsel verlaten. Eendag na het uitkomen van de jongen voeren we de hoeveelheid eivoer op. We verstrekken dit tenminste twee maal per dag, bij voorkeur op vaste tijden. Sommige zebra-vinken nemen niet graag eivoer op. Wanneer we het mengen met gekiemd zaad zullen vrijwel alle vogels direct op het vers verstrekte eivoer afkomen. De meningen van de liefhebbers verschillen sterk over wat het beste eivoer zou zijn. De een maakt dat het liefst zelf, de ander zal een kant en klaar produkt

geven. Wij zijn van mening dat het voor het eindresultaat weinig verschil maakt. Belangrijk is dat het eivoer voldoende vers is en van een goede samenstelling. Maar het meest belangrijke is uiteraard dat de oudervogels het goed aan de jongen voeren. Alleen dan komt het tot zijn recht.

Het ringen

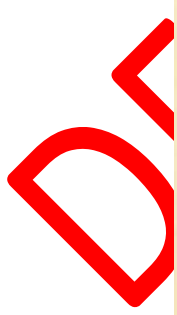
Tussen de 7e en de 10e dag kunnen we jongen ringen. Tot nu toe werden ringen gebruikt van 2,5 mm. Omdat de zebra-vinken de laatste jaren veel forser zijn geworden, heeft de NBvV een nieuwe ringmaat van 2,7 mm ingevoerd. We ringen de jongen als de ring met enige weerstand om het pootje geschoven kan worden. Controleer even of de ring niet gemakkelijk weer van het pootje kan glijden. (Anders ontdekken we later tussen de uitgevlogen jongen, vogels zonder ring). Glijdt de ring nog te gemakkelijk af, dan stellen we het ringen nog een dag (of twee) uit. Gaat daarentegen het ringen te moeilijk, omdat we wat laat zijn, gebruik dan een beetje vaseline om de ring gemakkelijk te laten glijden. Om voldoende greep te houden op het door de vaseline gladde pootje, pakken we de teertjes die door de ring steken met een coekje vast. Vervolgens trekken we de ring voorzichtig om de poot.

Natte nesten

Een veel voorkomend probleem bij zebra-vinken zijn natte nesten, veroorzaakt door natte ontlasting van de jonge vogels. Dit ontstaat doordat de oudervogels te veel vocht opnemen. Vaak drinken ze te veel. We zetten het drinkwater dan op rantsoen. Ook kan het zijn dat er te nat eivoer is verstrekt. We moeten daar dus goed op letten. Een volgende oorzaak kan een teveel aan groenvoer zijn. Het verdient daarom aanbeveling om weinig of geen groenvoer te verstrekken. Het is erg belangrijk dat we dit probleem goed in de hand houden. In de eerste plaats omdat door het teveel aan vocht het voedsel niet volledig wordt opgenomen (het "spoeit" te snel door het vogellichaam). In de tweede plaats zijn de natte nesten letterlijk een "broednest" voor ziektekiemen. En tenslotte kunnen de jonge vogels sterk vervuilen. De doorkomende bevedering plakt aan elkaar en wordt in een gelijkmatige groei belemmert. Ook veroorzaakt aan de snavels plakkende ontlasting een blijvende vergoeding van de snavel. Controleer daarom de jonge vogels en reinig regelmatig eventueel vervuilde snavels.

Uitvliegen

Tegen de leeftijd van drie weken verlaten de jongen het nest. In tegenstelling tot veel andere vogelsoorten gaan de jonge





zebravinken ook weer regelmatig terug het nest in. Ongeveer een week nadat de vogels uitgevlogen zijn verwijderen we het nestkastje. Dit doen we om te voorkomen dat de oudervogels te snel aan een volgend broedsel gaan beginnen. Dit zou ten koste gaan van de nog niet zelfstandige jongen. Bovendien is het uiteraard niet goed om het oude, vuile nest weer te gebruiken voor een nieuw broedsel. Als de jongen ongeveer vijf weken oud zijn, kunnen we ze uit de broedkooi verwijderen.

Zelfstandig maken

De jonge vogels moeten nu leren om zichzelf te redden. Daar hebben ze nog wel wat hulp van de kweker bij nodig. Plaats de vogels in een grotere kooi van bijvoorbeeld 1,5 x 1 x 1 meter. Geef de vogels in deze kooi de beschikking over voerbakken en waterflessen, zoals die ook in uw volière aanwezig zijn. De jonge zebravinken kunnen hier dan geleidelijk aan wennen. Bij voorkeur laten we in deze kooi ook een of twee vogels meevliegen die de kooi al kennen. De nieuwe jonge zebravinken zullen deze ervaren vogels volgen en zo weinig moeite hebben met het vinden van voer en water. Omdat de jonge vogels nog wat moeite hebben met de groffere zaden geven we ze dagelijks wat trosgerst. Ze zullen dit met graagte nemen en hebben ze meteen ook wat "speel-

goed". Na ongeveer twee weken, ze zijn dan dus ongeveer 7 weken oud, moeten de vogels alle zaden goed de baas kunnen en kunnen ze de volière in.

De volière

We denken nu misschien dat we alle moeilijkheden achter ons hebben, maar dat is beslist niet waar. Blijf de vogels goed observeren om te zien of ze ook hier hun voer- en drinkbakken weten te vinden. En ook of ze daarbij toegelaten worden. Naarmate de volière voller wordt na het loslaten van vele succesvolle broedsels, zullen de problemen toenemen. Zoals overal in de dierenwereld bestaat ook tussen de vogels in de volière een rangorde. De nieuwe vogels moeten zich een plaats veroveren. Soms kunnen ze dit nog niet aan. Het is dan verstandig ze nog even weer in de vorige kooi terug te zetten. Zorg er voor dat in de volière meerdere voerflessen aanwezig zijn. Worden ze bij de een weggejaagd, dan kunnen ze mogelijk bij een volgende wel voer opnemen. Zorg verder voor voldoende afleiding. Met graagte zullen de zebravinken spelen met takjes of strootjes. Ook in natuurlijke beplanting zullen ze graag rondspringen. Vanzelfsprekend mag ook het (verse!) badwater niet ontbreken. Door ze in verschillende vorm wat afleiding te bieden voorkomen we verveling bij de vogels. Verveling kan heel vervelend

worden. De vogels kunnen elkaar gaan plukken of verwonden. Dit is allereerst voor de vogels niet prettig, maar ook voor u als kweker niet. We waren immers van plan om ze nog tentoon te stellen!

Tenslotte

In dit artikel hebben we weer eens op een rijtje gezet waar we op moeten letten bij de zebravinkenkweek. Het zal duidelijk zijn dat het toch niet zo eenvoudig is als sommigen denken. Er kan heel wat mis gaan voordat we mooie, zelfstandige zebravinken hebben. Maar door goed op te letten kunnen we ook veel problemen al in de kiem smoren. Het goed observeren van de vogels is daarom van het allergegrootste belang. Maar is dat ook niet een van de leukste kanten van onze hobby? Uiteraard is ook dit artikel niet volledig. Schroom daarom niet om vragen te stellen. U kunt ons als altijd bellen of schrijven.

Technische commissie Speciaalclub Zebravinken.
Ook uw speciaalclub!

Mijn kweek met de Aurora-astrilde

(*Pytilia phoenicoptera*)

Door: J. Weistra

Deze, uit Midden Afrika afkomstige soort is een regelmatige verschijning in de handel en bij de liefhebbers. Toch zien we relatief weinig kweekresultaten. Ligt dat aan het feit dat de kleuren van dit vogeltje weinig opvallen, of is de reden misschien dat de kweek als moeilijk wordt ervaren. Ook kan de prijs van de soort een beletsel zijn om er een spannetje vanaan te schaffen. Men moet wel bedenken dat tientallen andere soorten in prijs van deze het veelvoud zijn. Ik ben van mening dat we ons in eerste instantie moeten bepalen tot datgene wat haalbaar lijkt in de kweek met de diverse soorten. Terug naar de Aurora-astrilde. Het geslachtsonderscheid tussen man en pop is niet moeilijk vast te stellen. Het rood van de man is veel sprekender dan bij de pop. Ook is er verschil in helderheid van de kleur op de borst en buik. Het zijn echte zaadeters, doch dierlijk voedsel wordt ook niet versmaad; dit is zelfs nodig om de jongen groot te brengen! De vogels houden zich veel op de bodem op en onderzoeken daar of er iets van hun gading te vinden is. Het zijn vreedzame vogels welke zeer goed met andere vinkensoorten samen te houden zijn. Ook tijdens de broedperiode en het grootbrengen van die jongen zijn er geen noemenswaardige schermutselingen met de medebewoners. Bij een goede huisvesting en verzorging gaan ze al snel over tot nestbouw en het leggen van eieren. De voorkeur gaat uit naar een gesloten nestkastje maar met een half-open kastje hebben ze ook geen problemen. Kanarie(tralie)nestkastjes zijn ongeschikt, daar komen ze niet in. De kastjes worden anderhalve tot twee meter hoog opgehangen. Als nestmateriaal wordt gebruik gemaakt van kokosvezel, grashalmen en veertjes. Het popje legt meestal vier eieren en zowel man als pop broeden ze uit. 's Nachts slapen beide vogels in het nest en wordt het invlieggat afgesloten met een veertje. Bij mijn eerste kweek werd het nest gebouwd in een half-open nestkastje en er werden vier eieren gelegd. Drie eieren waren bevrucht en hiervan kwamen er twee uit. De jongen groeiden voorspoedig op. Naast een goed zaadmengsel werden geknipte meelwormen verstrekt, nestcontrole



werd toegestaan. Op de zestiende dag na uitkomst werd opnieuw een nestcontrole uitgevoerd en beide jongen bleken goed in de veren te zitten. Het viel mij op dat de ouders 's nachts niet meer op het nest zaten. Dat dit een dag later 'ataal zou zijn kon ik toen nog niet bevroeden. Het viel mij de volgende dag namelijk op dat de ouders geen levend voer opnamen en ook niet meer naar het nest gingen om de jongen te voeren. Bij nestcontrole bleek dat beide jongen dood waren. De kropjes waren goed gevuld dus voedingsgebrek kon het niet zijn. De reden dat de jongen dood waren moest dan ook gezocht worden in de lage temperatuur die 's nachts heerste; 8 graden C.!

In de laatste helft van die maand stegen de temperaturen gelukkig weer en de Aurora's begonnen aan een nieuw nest. Ook nu werd het nest weer in de buitenvolière gemaakt. Er werden wederom vier eitjes gelegd, waarvan er drie bevrucht bleken te zijn. Alles ging goed tot de achtste dag, toen werden de kinderen uit het nest gegooid. Na een week werd opnieuw een nest gemaakt

en deze keer werden er drie eieren gelegd waar evenveel jongen uit geboren zijn. Inmiddels had ik de beschikking gekregen over miererpoppen en deze werden dan ook aan het menu toegevoegd. Het gevolg hiervan was dat de oudervogels de geknipte meelwormen links lieten liggen. Driemaal daags werd een portie verstrekt. Op de tiende dag bleek een jong uit het nest gewerkt te zijn. Het was de kleinste van de drie. De twee anderen groeiden voorspoedig op en vlogen na 21 dagen uit. Ze keerden niet naar het nest terug maar werden nog wel geruime tijd door de oudervogels gevoerd. De jongen hoefden niet te worden uitgevangen omdat ze niet door de ouders werden opgejaagd, iets wat nog wel eens wil gebeuren.

Het duurde vrij lang eer de jongen geheel op kleur waren. In totaal heb ik dat jaar 5 jonge Aurora's gekweekt en ik was daar bijzonder blij mee. Ook hier blijkt weer dat de aanhouder wint en dat ondervinding vaak de beste leermeester is.

Oena capensis

Het zwartmasker- of kaapduifje

door: Helmud Vögel



Reeds 3 jaar houd en kweek ik diamantduiven. Toen er in een vaktijdschrift 2 à 3 zwartmaskerduifjes aangeboden werden, besloot ik een paartje te bestellen. De kweker bij wie ik de vogels gekocht had, gaf me ook raad betreffende het houden en voeden, de kweek en de verzorging. Mijn kaapduifjes houd ik in een volière op een zolder alwaar de temperatuur volgens jaargetijde tussen 10 en 30 graden Celsius ligt. Enkele dakpannen werden door plexiglaspannen vervangen, waardoor in het bijzonder gedurende de zomer veel zon in de volière binnendringen kan, wat ik speciaal bij sierduiven voor belangrijk houd, daar de duiven op de warme volièrebodem graag zonnebaden. In tegenstelling tot het houden in een open volière, worden de dieren op de zolder nauwelijks gestoord, wat zich ongetwijfeld in een goed kweekresultaat laat vertalen. Als voedsel geef ik mijn zwartmaskerduifjes een mengeling van grassparkistenvoer, trosgierst, senegal-

gierst en een beetje hennep. Natuurlijk zijn vitaminen en voederkalk voor het welzijn van de dieren en bevruchting van de eieren onontbeerlijk. Alhoewel ik mijn duifjes steeds weer groenvoer geef, wordt het niet aangenomen, terwijl daarentegen mijn diamantduifjes zeer graag sla aannemen. Geklemd zoet raapzaad wordt echter zeer graag gegeten. Mijn kaapduifjes waren vanaf het begin zeer vertrouwelijk. Nadat de doffer begin maart met de balts begon, werd een nestgelegenheid in de volière aangebracht. Het nest werd met wat hooi bekleed, terwijl fijne berkentwijgen en wat hooi op de volièrebodem gelegd werd. Kort daarop zat de doffer in het nest te wippen met zijn vleugels en probeerde door gelijktijdig te koeren, de duivin in het nest te lokken. Nadat deze hem daarin gevolgd was, sleurde hij vlijtig nestmateriaal aan, waarna de nestbouw begon. Na ongeveer een week lag het eerste ei erin, een dag later volgde het tweede en werd er vast ge-

broed. Uit beide eieren was na een broedtijd van 13 dagen een jong gekomen, terwijl het 2e ei onbevrucht was. Nestcontrole werd goed toegestaan, de duiven gingen niet één keer van het nest, men moest ze ieder maal opzij schuiven om controle door te voeren. Nadat het jong ongeveer 15 dagen het nest verlaten had, werd meteen op een andere plaats een nieuw nest gemaakt. Met de balts was de coffer reeds enige dagen vroeger begonnen. Jonge zwartmaskerduifjes zijn anders gekleurd dan de ouders en hebben om volledig op kleur te komen ongeveer 2 tot 4 maanden nodig. Jonge doffers herkent men reeds vlug aan enkele zwarte veertjes rond de snavel. Naar mijn ervaring is de kweek met het zwartmasker of kaapduifje niet al te moeilijk. Ik hoop hiermee enige aansporingen gegeven te hebben, zodat deze schone en rustige duivensoort nog lang in onze volière mag blijven.

BEKAERT-PARKIETENGAAS

(Maaswijdte x dikte x hoogte)
 12,7x12,7x0,05x1000 mm f. 104,-
 12,7x12,7x0,05x2000 mm f. 209,-
 19,0x19,0x1,05x 500 mm f. 70,-
 19,0x19,0x1,05x1000 mm f. 126,-
 19,0x19,0x1,05x1500 mm f. 178,-
 19,0x19,0x1,05x2000 mm f. 259,-
 19,0x19,0x1,45x1000 mm f. 194,-
 19,0x19,0x1,45x1200 mm f. 258,-
 25,4x25,4x1,60x1000 mm f. 176,-
 25,4x25,4x1,75x1000 mm f. 197,-
 25,4x25,4x2,05x1000 mm f. 249,-
 50,8x50,8x2,05x1000 mm f. 138,-
 25,4x38,0x1,75x1000 mm f. 162,-
 50,8x25,4x2,05x1000 mm f. 207,-

Prijzen per rol van 25 meter, vrijblijvend, incl. BTW en geldend bij betaling binnen 8 dagen na levering, op Postgiro 245108. Elk ander gaas leverbaar. Bij levering van f 150,- tot f 600,- zijn de vrachtkosten f 19,50. Boven de f 600,- franco huis. **Bel voor levering: Tel. 02510-43243** (na 18.00 uur)

W. STIJGER HEEMSKERK

WEG met de STOF en STANK!

Met een LUCHTREINIGER/IONISATOR kunnen een hoop problemen opgelost zijn.



v.a. f 129,-

Bel nu voor gratis documentatie of bezoek onze showroom, welke geopend is van maandag t/m vrijdag van 9.00 uur tot 18.00 uur. 's Zaterdags van 10.00 uur tot 14.00 uur.



WOLRO LUCHTREINIGING

Molendijk 64
 2931 SE Krimpen a/d Lek
 Tel.: 01807-18912/10313. Fax.: 01807-13516



Rijksweg Noord 95
 5953 AC Reuver
 Holland
 Tel. 04704-2246, Fax: 04704-4123

Wij hebben in voorraad: Granaat astrilden, Geelbuik cinies, Witbuik Cinies, Zwartkeel edelzangers, Zwartoor edelzangers, Melba astrilden, Bruine druppel astrilden, Nonnen astrilden, Enz. Enz. Geregeld nieuwe import ook van zeldzamere soorten.

Voliere van de maand

Vanaf de schoolbanken heb ik interesse in de natuur en speciaal in vogels. Sedert mijn diensttijd in Indonesië, werden het de tropische vogels die mijn aandacht hadden. Vanwege werk in de beoefening van de hobby altijd kleinschalig gebleven maar inmiddels heb ik mijn zaak kunnen overdoen en is er nu alle tijd om mij met de hobby bezig te houden. Ik heb het wat groter opgezet, met veel glas dus veel licht en zon, zo'n beetje in de sfeer van het westland. Het kastje van 3 x 4 meter, op het zuiden gericht, bevat een binnenhok van 180 x 300 cm welke is voorzien van verlichting en verwarming. In de overige ruimte, van 220 x 300 cm, is er plaats om te zitten tussen planten en enkele vogels in losse kooien. Ook is daar een voorraadmast aanwezig, is er een wateraansluiting en de vloer is voorzien van plavuizen. Vanuit de stoel terplekke, kan ik zowel de binnen-als de buitenvlucht overzien. Die buitenvlucht is 150 x 450 cm groot en 220 cm hoog, half overdekt met p.v.c.golplaatjes en een achterwand van Durox blokken. In een bak staan coniferen, liguster, klimop en nog enkele boompjes welke ook tijdens de winter groen blijven. Er is bovendien een hoekje gras en een waterbak. De vloer is van beton, dus vrij van muis etc. Onder de zitstokken zijn plankjes aangebracht waarop de ontlasting terecht komt en derhalve niet de struiken bevuild. Wij, mijn vrouw en ik, zijn over dit alles erg enthousiast. Wij houden in hoofdzaak kleine vogels, meest paren, die tamelijk vredig met elkaar omgaan. Een eventuele onruststoker wordt gelijk uitgevangen. De vogels bestaan uit drie groepjes, a) vogels die gemakkelijk in een gezelschapsvoliere tot broeden komen en zaadeters zijn, zoals zebra-vinkjes, witte rijstvogels, de spitsstaartmadine die al een maal heeft gebroed en

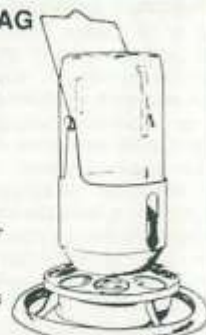
VADERDAG = FAUNADAG

Verwen vader met een echt Fauna kado. ● Flessenhouder geheel uit kunststof met glazen 1 literpot. Geschikt voor water en zaad.

U kunt onze artikelen kopen bij iedere goede speciaalzaak. Informeer anders bij onze fabriek.



Fauna metaalwaren b.v.
 Hoofdstraat 138a
 5171 DH Kaatsheuvel
 Telefoon 04167-7 41 14
 Cor.-adres: Postbus 146
 5170 AC Kaatsheuvel



VOGELLIEFHEBBERS KENNEN 'T



Japanse meeuwtjes. b) Vogels die we houden om alleen de zang zoals 1 kanarie apart, 2 Chinese nachtegallen apart althans tijdens het broedseizoen, en een tijgervink, mozambiquesijs en edelzanger, ook elk apart. Wat betreft de zang houden ze elkaar wel op gang, tijdens zonnige dagen. c) Vogels die we houden vanwege vooral de decoratieve kwaliteit zoals goudbuikjes, oranje-kaakjes, blauwfazanjes, binsenastrilden, roodkop-en driekleur papegaaiamadines, alsmede de sterren van het gezelschap, de gouldamadine, diamantvinken en de grenadierwever die in juli prachtig op kleur komt. Tenslotte nog twee putters, een vink en een stel kwartels. Bij elkaar ongeveer 36 vogels. Elk vogeltje heeft zo zijn bijzonderheden. Ik vind het erg leuk om alles uit te pluizen, waar ze bijvoorbeeld vandaan komen, hoe hun normale biotoop is, waarvan ze leven enz.. Het volgende seizoen wil ik proberen om met wat soorten in kooien te kweken. In de volière verstrekken we het voedsel op een hangend plateau. Het voedsel is veelzijdig, o.a. naast een goede zaadmengeling ook onkruidzaden, insectenvoer, eivoer, meelwormen, grit, sepia, wat groenvoer zoals sla, muur, distels enz.. Appel, peer, tomaat en wat geweekt brood is ook veelal voorhanden. Ik voer gerantsoeneerd, mondjesmaat, en geef ze elke dag schoon en vers drinkwater. Uiteraard ontbreekt het trosgierst niet en het is leuk om te zien op welke manier de vogels bezig zijn om die zaadjes te vergaren. In het naseizoen maken we de broedkooitjes schoon en spuiten we ook alle vogels onder de vleugels tegen luis en mijten. Alle vogels zien er geweldig goed uit en vooral als de zon schijnt is het een fantastisch gezicht om ze zo actief bezig te zien en ze ook te horen. We genieten er dagelijks met volle teugen van. Wij vinden het nog steeds een geweldige hobby en we hopen die nog vele jaren te kunnen beoefenen. Niet voor niets zijn we lid geworden van De Rode Kardinaal in Delft, een afdeling van onze NBvV.

Aad van Adrichem. Den Hoorn.

UITKOMEN EN UITWENDIGE PRIKKELS

Prof.dr.A.Stolk

De toenemende betekenis van uitwendige prikkels voor het gedrag van vogelembryo's is duidelijk te zien aan de manier waarop bij een aantal soorten de embryo's van een legsel het tijdstip van uitkomen op elkaar afstemmen. Die synchronisatie is in het bijzonder bij kwartels onderzocht. In de vrije natuur blijken de jonge kwartels karakteristieke nestvlieders te zijn. Reeds kort na het uitkomen, binnen ongeveer vijf uur, verlaten ze met de ouders het nest. De jongen van verschillende eendesorten doen dit eerst nadat ze ongeveer vierentwintig tot achtenveertig uur in het nest gebleven zijn. Het is daarom van betekenis dat de jongen ongeveer gelijktijdig uitkomen en niet zoals bij eenden in de loop van een aantal uren.

Merkwaardig is dat om bij kwartel-embryo's die synchronisatie mogelijk te maken, de eieren elkaar moeten raken. Met een aantal legsels die in het laboratorium kunstmatig in een broedstuf werden uitgedroefd, kon dit exact worden bewezen. Bij legsels waarvan de eieren tegen elkaar aanlagen, kwamen de jongen vrijwel allemaal tegelijk uit, terwijl dit bij legsels, waarvan de eieren een eindje uit elkaar waren gelegd op verschillende tijden gebeurde.

Hieruit kan worden geconcludeerd, dat er tussen de kwartel-embryo's een bepaalde vorm van communicatie moet bestaan. Zo goed als zeker is dit het klikgeluid, dat door de embryo's uitgestoten wordt, als ze een of twee dagen voor het uitkomen met ademen beginnen. Interessant is dat men het tijdstip kunstmatig kan vervroegen door de eieren aan trillingen op geluiden bloot te stellen. Men krijgt sterk de indruk dat door de verst gevorderde embryo's de ontwikkeling van de minder ver gevorderde eenvoudig kan worden versneld door dat typische klikgeluid te laten horen. Anderzijds schijnen de voorlijke embryo's hun ontwikkeling enigszins kunnen vertragen. Overigens bleek het tot nu toe heel wat gemakkelijker te zijn om het uitkomen door kunstmatige prikkels te versnellen dan om te vertragen. Daardoor is tot op heden niet bekend wat voor processen een vertraging van de ontwikkeling kunnen bewerkstelligen. Andere vogelsoorten (eenden en hoenders bijvoorbeeld) produceren ook klikgeluiden en ook hier liggen de tijdstippen waarop de eieren uitkomen, dichterbij elkaar als ze elkaar aanraken. Hier blijkt de synchronisatie echter niet zo uitgesproken als bij de kwartels te zijn.

De Vuurvink

Deze wel zeer bekende prachtvinkensoort uit West Afrika geniet veel belangstelling bij de vogelliefhebbers. Het zijn alleraardigste vogeltjes die veel genoeg kunnen schenken in de volière. De geslachten zijn gemakkelijk te onderscheiden; de man is prachtig wijnrood van kleur en het popje is reebruin. Beide hebben soms ook nog een witte stipjesteekening naast de borst. Het zijn prima broedvogeltjes en in een redelijk goed beplante volière zullen ze zeker tot nestbouw overgaan.

Gesloten nest-kastjes, welke op een hoogte van ongeveer een meter zijn opgehangen genieten de voorkeur. Het nest wordt gemaakt van droge grashalmen, dierehaar, kokosvezel, sisaltouw en veertjes. Het popje legt meestal drie tot vier witte eitjes, welke door beide ouders afwisselend worden bebroed. Tijdens het broeden wordt het nest fel tegen mogelijke indringers verdedigd. Vooral vogels die wat rode veren in hun verenpak hebben worden aangepakt, daar hebben ze het niet zo op staan. De broedtijd duurt 11 tot 12 dagen. Voor de opfok van de jonge vogels gebruikte ik altijd buffalowormen. Ik verstrekke deze twee maal per dag, 's morgens en 's avonds. Verder kregen de vogels de normale zaadmengeling voor tropische vogels. Op deze manier heb ik altijd goede resultaten met de vuurvinken bereikt. Mocht u echter de beschikking hebben over mierepoppen dan is dat ook een prima opfokvoer.

Als de jongen uitvliegen hebben ze dezelfde kleur als de pop, alleen bij de stuitbevedering hebben ze iets meer rood in de bevedering. De jongen keren niet naar het nest terug, maar brengen de nacht verscholen in de struiken door.

Wanneer de ouders weer met een nieuw nest beginnen behoeft u de jongen niet uit te vangen daar ze niet door de ouder-vogels verjaagd worden.

Ik heb nooit de moed gehad om ze los te laten, maar het schijnt dat de vuurvinken best los bij huis gehouden kunnen worden. Worden ze in een kleine volière gehouden waar ze over hun voer kunnen beschikken en waar ze uiteraard in en uit kunnen vliegen, dan komt het voor dat ze in de buurt van die kooi een nest gaan bouwen.

Samengevat zijn vuurvinken bijzonder geschikt voor de gezelschapsvolière. Ze zijn verdraagzaam tegenover hun medebewoners en het zijn prima broedvogels; drie tot vier nesten zijn geen uitzondering.

Het zijn wat de voeding betreft gemakkelijke vogels; een goed zaadmengsel, wat opfokvoer, een buffalowormpje, eventueel met mierepoppen is voldoende om ze in prima conditie te houden. Nestcontrole wordt gemakkelijk toegestaan. Doe dit echter niet als de jongen op punt van uitvliegen staan want dan loopt u de kans dat ze alle kanten opvliegen met alle gevolgen van dien. Vooral als u kwartels op de grond heeft lopen; deze zullen er snel bij zijn om de jonge vogeltjes naar de andere wereld te helpen. Maar ook een smak tegen het gas is natuurlijk niet bevordelijk voor de jonge vogel.

Vuurvinken, en de jongen in het bijzonder, kunnen slecht tegen kou en vooral vocht. Als u merkt dat de vogels hier onder lijden kunt u ze beter naar binnen halen tot de omstandigheden verbeteren.

